

14 ΜΑΪΟΥ 2023

† ΚΥΡΙΑΚΗ Ε΄ ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

«Ἡ τῆς Σαμαρείτιδος ἑορτή,
ἐν ᾗ ὁ Χριστὸς μεσσίαν ἑαυτὸν ὠμολόγει».

Ἰσιδώρου μάρτυρος τοῦ ἐν Χίῳ (†251). Θεράποντος
ιερομάρτυρος, Λεοντίου ἀρχιεπισκόπου Ἱεροσολύμων (912-929).

Ἦχος δ΄. Ἐωθινὸν ζ΄.

Τυπικὸν Πεντηκοσταρίου §§26-27.

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Ὁ ἱερεύς· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ἦχος π̄ ᾠ Πα ρ

Χ ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα
να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και
τοι οις ε εν τοις μνη μασι ζω ην χα ρι σα α με
νος ἐκ γ΄.

Μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον,
Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἦχος δ̄ Δι - θ

Η ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν ευ λο
γη με νος ο ερ χο ο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι
ου

Στίχ. α΄. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα
τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β΄. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου
ἡμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ'. Παρά Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν ε υ λο
γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι
ου

Τὸ Ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος Δι-Θ.

Τ ο φαι δρον της Α να στα σε ως κη ρυ γμα εκ του
Αγ γε λου μα θουσαι αι του Κυ ρι ου μα θη τρι αι
και την προ γο νι κην α πο φα σιν α πορ ρι ι ψα
σαι τοις Α πο στο λοις καυ χω με ναι ε λε γον ε σκυ
λευ ται ο θα να τος η γερ θη Χρι στος ο Θε ος δω
ρου με νος τω κο σμω το με γα ε λε ος

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Τῆς ἑορτῆς.

Ἦχος Γα ρ

Μ ε σσ ης της ε ορ της δι ψω σαν με την ψυ
χην ευ σε βει ας πο τι σο ον να μα α τα ο τι
πα σι Σω τηρ ε βο η σας ο δι ψων ερ χεσ θω προς

με και πι ι νε ε τω η πη γη της ζω ης Χρι στε
ο Θε ος δο ο ξα α σοι οι οι οι

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

[Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἄμωμος]
Μετὰ τὴν ἀ' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

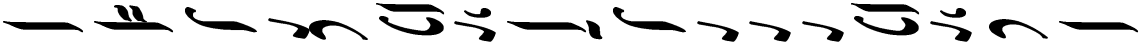
Ἦχος Δι-θ.

Α να βλε ψα σαι του τα φου την ει σο δον και
την φλο γα του Αγ γε λουμη φε ρουσαι αι μυ ρο φο
ροι συν τρο μω ε ξι στα ντο λε γσαι α ρα ε κλα
πη ο τω λη στη α νοι ξασπα ρα δει σον α ρα η γε
ρθη ο και προ πα θςκη ρυ ξαστην ε γερσιν α λη θως
α νε στη Χριστος ο Θε ος τοις εν Α δη πα ρε χων ζω
ην και α να στασιν

Δόξα.

Δ

Α νε στησως α θα να τος α πο του Α δου Σω
τηρ συ νη γει ρας τον κο σμον σου τη Α να στα σει τη
ση Χρι στε ο Θε ος η μων ε θραυ σας ε νι σχυ ι του

 θα να του το κρατος ε δει ξας ε λε η μον την Α

 να στα σιν πα σι ⁶ δι ο σε και δο ξα ζο μεν μο νε φι

 λανθρω πε ⁶

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Tο απ αι ω νος α πο κρυ φον και Αγ γε λοις α γνω

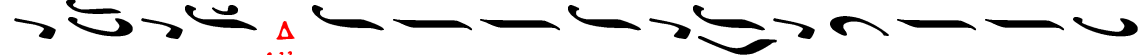
 στον μυ στη ρι ον ⁶ δι α σου Θε ο το κε τοις ε πι

 γης πε φα νε ρω ται ⁶ Θε ος εν α συ γ χυ τω ε νω σει

 σα ρκου με νος ^Δ και Σταυ ρον ε κου σι ως υ περ η μων

 κα τα δε ξα με νος ⁶ δι ου α να στη σας τον πρω το

 πλαστον ε σω σε νε κ θα να του τας ψυ χας η μων ⁶

Μετὰ τὴν β΄ Στιχολογίαν, ἕτερα.

Ἦχος ¹/₂ Δι.

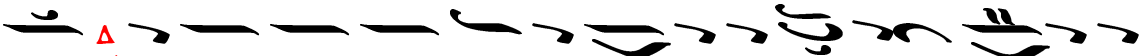
Eκ των α νω κα α τελ θων των υ ψω μα των Γα βρι

 ηλ και τη πε τρα προ σελ θων εν θα η πε τρα της ζω

 ης ^Δ λευ χει μο νων α νε κραυ γα ζε ταις κλαι ου ου ου

 σαις ^π παν σα σθε υ μεις της θρη νω ωδους κραυ γης ε χου

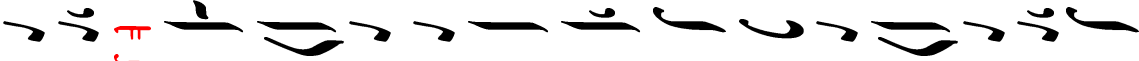
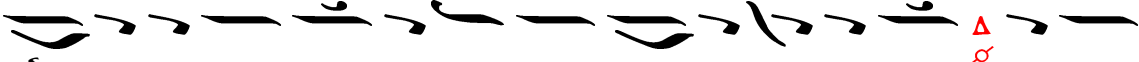

σαι α ει το ευ συμ πα α θη η τον ον γαρ ζη τει τε
κλαιου ουσαι θαρ σει τε ως α λη θως ε ξε γη η γε ερ
ται αι δι ο ο βο α α α τε τοις Α α πο στο ο ο
λοις ο τι α νε στη ο Κυ υ ρι ος

Δόξα.

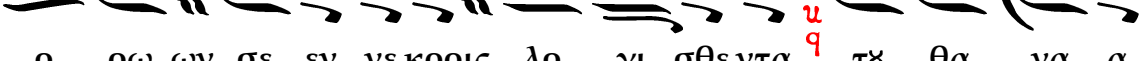

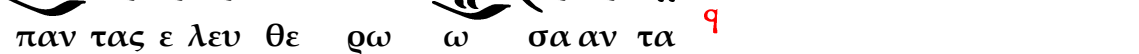
Εκου σι α σου ουβου λη Σταυ ρον υ πε μει νας Σω
τηρ και εν μνη μα τι ι και νω αν θρω ποι ε θεν το θνη
τοι τον δι α λο γου τα πε ρα τα συ στη σα με ε
νον ο θεν δεσ μεν θεις ο αλ λο ο τρι ι ος θα νατος
δει νω ως ε σκυ λε ευ ε ε το και οι εν Α δη
α παντες ε κραυ γα α ζον τη ζω η φο ρω ε γερ σει ει
σου χρι στο ος α νε ε ε στη ο ζω ω ο δο ο ο της
με νων εις τους αι ω ω ω ω νας

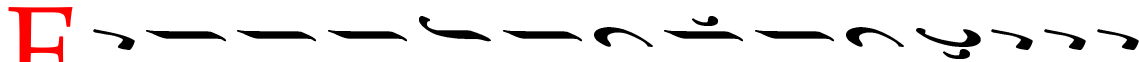

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Κα τε πλα γη σαν Α γνη παν τες Αγ γε λων οι χο
ροι το μυ στη ρι ον της σης κυ ο φο ρι ας το
φορικτον πως ο τα παν τα συ νε χων νευ μα τι μο ο

 ο νω ^π αγ κα λαις ως βρο τος ταις σαις συ νε χε ται και

 δε χε ται αρ χην ο προ αι ω ω νι ι ος ^Δ και γα

 λου χει ται συ μπασαν ο τρε φων πνο ην α φα τω χρη στο

 ο τη η τι ^π και σε ε ως ο ο ο ντως Θε ου ου Μη τε ε

 ε ρα ^ο ευ φη μου ντες δο ξα α α α ζου σι ^Δ

Εὐλογητάρια σύντομα, Ἦχος Κε ρ

Eυ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι

 και ω μα τα σθ ^{u q}

Tων Α γγε ε λων ο δη η μος κα τε πλα α γη

 ο ρω ων σε εν νε κροις λο γι σθεν τα ^{u q} τθ θα να α

 τθ δε Σω ω τε ρ την ι σχυ υν κα θε λο ον τα και συν

 ε αυ τω τον Α δαμ ε γει ραν τα ^{u q} και εξ α δθ

 παν τας ε λευ θε ρω ω σα αν τα ^{u q}

Eυ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι

 και ω μα τα σθ ^{u q}

Tι τα μυ ρα συμ πα θως τοις δα κρυ σι ^{ν'} ω μα θη ²²

τρι αι κιο να τε ο α ζραπτων εν τω τα φω Α
γγε λος προ σε φθεγγετο ταις μυ ρο φοροις ι δε τε υ
μεις τον τα α φον και η σθη τε ο Σω τηρ γαρ ε
ξα νε εστη τσ μνη μα α τος

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
και ω μα τα σθ

Αι ανρω ι μυ ρο φο ροι ε δρα μον προς το μνη
μα σθ θρη νο λο γσσαι αλλ ε πε στη προς αυ τας ο
Α γγε λος και ει ει πε θρη νσ ο και ρος πε παυ ται
μη κλαιε τε την α να στα σιν δε Α πο στο λοις ει ει
πα α τε

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
και ω μα τα σθ

Μυ ρο φο ο ροι γυ ναι αι κες με τα μυ υρων
ελ θσ σαι προς το μνη η μα σθ Σω τερ εν η χσ εν
το Α γγε ε λσ προς αυ τα ασ φθε γγο με ε νσ τι με

τα νε κρων τον ζων τα λο γι ζεσθε^{u q} ως Θε ος

γαρ ε ξα νε εστη τδ μνη η μα α τος^{u q}

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω^{v' zz} και Α γι ω Πνευ μα

τι^{u q}

Π ρο σκυ νδ ς μεν Πα τε ε ρα και τον τδ ς τδ

Υι ο ον τε και το Α α γι ον Πνευ μα^{u q} την α γι ι

αν Τρι α α δα εν μι α α τη ου σι ι α συν τοις

Σε ρα φειμ κρα ζον τες το Α α γι ος Α γι ος^{u q} Α

γι ος ει Κυ ρι ι ε^{u q}

Κ αι νυ υν και α ει και εις τδς αι ω νας των

αι ω νων α μην^{u q}

Ζ ω ο δο ο την τε κδ ς σα ε λυ τρω σω Παρ

θε ε νε τον Α δα αμ α μαρ τι ας^{u q} χαρ μο νη ην δε

τη Ε ευ α α ντι λυ υ πης πα ρε ε σχες ρευ σαν τα

ζω ης^{v' zz} ι θυ νε προς ταυ την δε^{u q} ο εκ σδ σαρκω θεις

Θε ος και αν θρω ω πος^{u q}

A λλη λϑ ï α A λλη λϑ ï α ^{ν'}₂₂ A λλη λϑ

ï α δο ο ξα σοι ο Θε ος ^υ₉ (δισ)

Τὸ τρίτον

A λλη λϑ ï α A λλη λϑ ï α ^{ν'}₂₂ A λλη

λϑ ϑ ï ï α δο ο ξασοι ο Θε ο ο ο ο ο ος ^υ₉

Εὐλογητάρια ἀργοσύντομα,
κυρ-Πέτρου Πελοποννησίου τοῦ Λαμπαδαρίου.
Τὰ λεγόμενα καὶ Ἄγιορείτικα.

Ἦχος π̄ϛ Κε ϕ

E υ λο γη το ος ει Κυ υ ρι ι ε δι δα

ξο ο ο ον με τα α δι ι ι και ω μα τα α α

α σϑ ^υ₉

T ω ω ωων A α γγε ε ε λω ων ο δη η

η μος ^{ν'}₂₂ κα τε πλα γη ο ρω ωων σε ^{ν'}₂₂ ε εν νε ε

κροιοι οι οισ λο γι σθεε ε ε ντα ^υ₉ τϑ θα να

τϑ ϑ δε ε Σω ω ω τερ τη ην ι ι σχυ υ υ υν

κα θε λο ο ο ο ντα ^υ₉ και αι συν ε ε α αυ

τω ^{ν'}₂₂ το ον A δαμ ε γει ει ρα α α ντα ^υ₉

και εξ α δσ πα α α ντας ε ε λε ευ θε ρω ω

ω σαα α α ντα

Eυ λο γη το ος ει Κυ υ ρι ι ε δι δα

ξο ο ο ον με τα α δι ι ι και ω μα τα α α

α σσ

Tι ι ι ι τα α μν υ υ ρα συμ πα θως

τοι ο ις δα α κρυ υ σιν ω ω μα α θη η η τρι αι

κι ρ να α α α τε ο ο α στρα α α πτων

εν τω τα φω α α γγε ε λος προ σε φθε ε γγε ε

το ο ο ταις μν ρο φο ο ο ροις ι ι δε

τε ε υ υ μει εις τον τα α α φον και η η σθη η

η τε ο Σω τη η η ρ γαρ ε ξα νε ε ε στη η τσ

μνη η η μαα α α τος

Eυ λο γη το ος ει Κυ υ ρι ι ε δι δα

ξο ο ο ον με τα α δι ι ι και ω μα τα α α

α σσ

Λ ι ι α αν πρω ω ω ι ^u₉ μυ ρο
 φο ο ροι ε δρα α μον ^v₂₂ προς το μνη η μα α
 σϝ ϝ ϝ θρη νο λο γϝ ϝ ϝ ϝ σαι ^u₉ αλλ ε πε
 στη η προ ος α αυ τας ο ο Α α α γγε λος και
 ει ει ει ει πε ^u₉ θρη η νϝ ο ο και αι ρος πε
 ε παν ται μη κλαι αι ε ε ε τε ^u₉ την α να
 α α στα σι ιν δε ^u₂₂ α πο ο στο ο λοις ει ει
 ει παα α α τε ^u₉

Ε υ λο γη το ος ει Κυ υ ρι ι ε δι δα
 ξο ο ο ον με τα α δι ι ι και ω μα τα α α
 α σϝ ^u₉

Μ υ υ υ υ ρο ο φο ο ο ροι οι γυ ναι
 αι αι κες ^v₂₂ με τα μυ ρων ελ θϝ ϝ ϝ σαι προ ος
 το ο μνη η η η μα σου Σω ω ω τερ ^u₉ ε νη
 χϝ ϝ ντο Α γγε ε ε λϝ ^v₂₂ προς αυ τας φθε γγο
 με ε ε νϝ τι με τα α νε ε κρω ω ω ν τον ζω

ω ω ντα λο γι ι ζε ε ε σθε⁹ ως Θε ο ο ος
γαρ ε ξα νε ε ε στη η τδ μνη η η μα α α α
τος⁹

Δ ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι και αι Υι υι ω και
αι Α γι ω Πνε ευ μα α α τι⁹

Π ρο ο ο ο σκυ υ νδ ς ς με εν Πα τε
ε ε ρα²² και τον τδ τδ Υι ο ο ον τε και αι το ο

Α α α α γι ον Πνε ε ε ευ μα⁹ τη η η ην

Α α γι ι ι αν Τρι α α α δα εν μι α τη

δ σι ι ι α²² συν τοις Σε ε ρα α φιμ²² κρα α

ζο ο ντες το Α α α γι ος Α α γι ι ι ος⁹

Α α γι ι ο ος ει Κυ υ υ ρι ι ι ι ε⁹

Κ αι νυ υ υν και α α ει²² και εις τδς αι

ω ω νας τω ων αι ω ω ω νων α α μνη⁹

Ζ ω ω ω ω ο ο δο ο ο την τε κδ ς ς

σα²² τον Α δαμ α μαρ τι ας ε ε λυ υ τρω ω ω

ω σω Παρ θε ε ε νε χα αρ μο νη η ην

 δε τη η Ε ε ε ευ α α α ντι ι λυ υ υ υ

 πης πα ρε ε ε ε σχες ρευ σα ντα α ζω ω ης

 ι ι θυ νε προς τα αυ τη η ην δε ο εκ

 σσ ς ς σαρκω θει εις Θε ε ο ος και α α αν

 θρωω ω ω πος

A λλη λϑ ι α Α λλη λϑ ς ι ι α Α
 λλη λϑ ς ι ι α δο ο ο ξα σοι ο ο Θε ε
 ε ος

Τὸ τρίτον.

A λλη λϑ ι α Α λλη λϑ ς ι ι α Α
 λλη λϑ ς ι ι α δο ξα α σοι οι οι ο Θε ε ο ο
 ο ο ος

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι ηὐλόγηταί Σου...

ΥΠΑΚΟΗ, ΑΝΑΒΑΘΜΟΙ, ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Ἡ Ὑπακοή. ᾠχος δ΄.

Τὰ τῆς σῆς παραδόξου ἐγέρσεως, προδραμοῦσαι αἱ Μυροφόροι, τοῖς Ἀποστόλοις ἐκήρυττον Χριστέ, ὅτι ἀνέστης ὡς Θεός, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Οἱ Ἀναβαθμοί.

Ἦχος $\frac{4}{2}$ Βου Σ

Ἀντίφωνον Α

Ε κ νε ο τη τος μου πολ λα πο λε μει με πα α

θη ϵ χ αλλ αυ τος αν τι λα βου και σω σον Σω τηρ μου ϵ χ

Ο ι μι σουντες Σι ων αι σχυνθη τε α πο του Κυ

ρι ου ως χορ τος γαρ πυ ρι ε σε σθε α πε ξη ραμ

με νοι ϵ χ

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευμα

τι ϵ χ Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας τον αι

ω νων α μην ϵ χ

Α γι ω Πνευμα τι πα σα ψυ χη ζω ου ουται ϵ χ

και κα θαρ σει υ ψου ται λαμ πρυν νεται ϵ χ τη Τρι α

δι κη Μο να α δι ι ε ρο κρυ φι ι ως ϵ χ

Ἀντίφωνον Β

Ε κε κρα ξα σοι Κυ ρι ε θερ μως εκ βα α

θους ψυ χης μου ϵ χ κα μοι γε νε σθω προς υ πα κο ην τα

θει εια σου ω ω τα

Επι τον Κυριον ελπιι δα πας τις κεκτη

μενος υψηλοτερος εστι παντων των λυπουουν

των

Δοξα Πατρι και Υιω και Αγιω Πνευμα

τι Και νυν και αι καιεις τους αιωνας τον αι

ωνων αμην

Αγιω Πνευματι αναβλυυζει τα της χα

αριτος ρειειθρα αρδευοντα α πασαν την κτι

ισιν προς ζωογονιαν

Ἀντίφωνον Γ

Ηκαρδια μου προς σε Λογε υψωθητω και

ου δεν θελξει με των του κοοσμου τερπνων προς χα

μαιζηλιαν

Επι την μητερα αυτου ως ε χειτισ στοργην

επιτω Κυριω θεομοτερον φιλτρον χρεωστου

μεν

ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευμα

τι Και νυν και α ει καιεις τους αι ω νας τον αι

ω νων α μην

Α γι ω Πνευ μα τι θε ο γνω σι ας πλου τος

θε ω ρι ας και σο φι ας παν τα γαρ εν του τω τα

πα τρω α δογ μα τα ο Λο γος εκ κα λυ πτει

Προκείμενον.

Α να στα Κυ ρι ε βο η θη σον η μιν και λυ

τρω σαι η μας ε νε κεν της δο ο ξη στου ο νο μα

τος σου

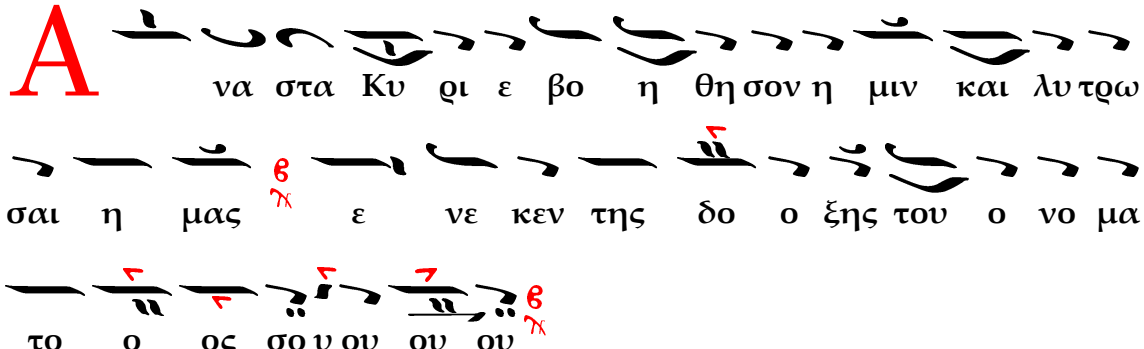
Στίχος: Ὁ Θεός, ἐν τοῖς ὤσιν ἡμῶν ἠκούσαμεν, καὶ οἱ πατέρες ἡμῶν ἀνήγγειλαν ἡμῖν ἔργον, ὃ εἰργάσω ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτῶν, ἐν ἡμέραις ἀρχαίαις.

Α να στα Κυ ρι ε βο η θη σον η μιν και λυ

τρω σαι η μας ε νε κεν της δο ο ξη στου ο νο μα

τος σου

Στίχος: Ἐσωσας ἡμᾶς ἐκ τῶν θλιβόντων ἡμᾶς καὶ τοὺς μισοῦντας ἡμᾶς κατήσχυνας.

 να στα Κυ ρι ε βο η θησον η μιν και λυτρω
 σαι η μας ε νε κεν της δο ο ξης του ο νο μα
 το ο ος σου ου ου

ΤΑΞΙΣ ΕΩΘΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Ὁ διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

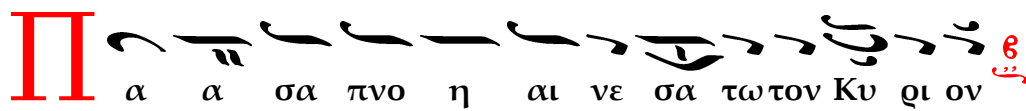
Ὁ ἱερεύς· Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

Ἀμήν.

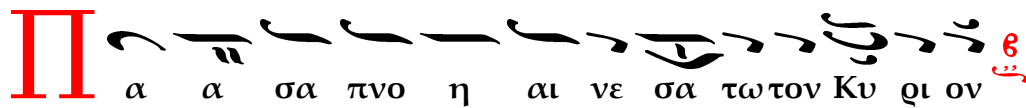
Σταθερὸν Προκείμενον ὄρθρου.

Ψαλμὸς ρν' (150).

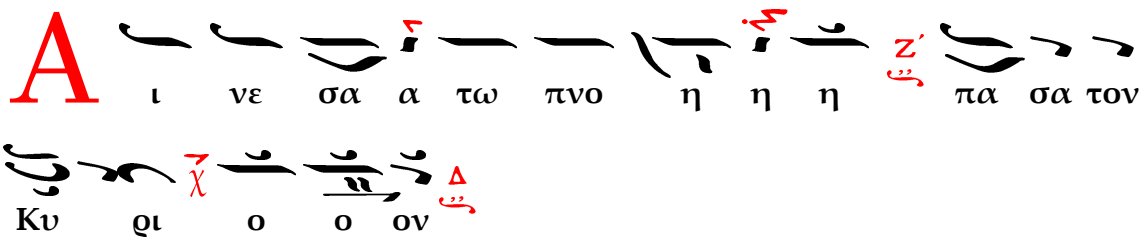
Ἦχος Δι-Θ

 Πα α σα πνο η αι νε σα τωτον Κυ ρι ον

Στίχ. α'. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

 Πα α σα πνο η αι νε σα τωτον Κυ ρι ον

Στίχ. β'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ.

 ι νε σα α τω πνο η η η πα σα τον
 Κυ ρι ο ο ον

Εὐαγγέλιον.

Ὁ διάκονος· Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ)

Ὁ διάκονος· Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ ἱερεύς· Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεύς: Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην ἀγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος: Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ ἱερεύς ἀναγινώσκει τὸ ἐνδιάτακτον ἑωθινὸν Εὐαγγέλιον.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην (κ' 1-10).

Τῇ μιᾷ τῶν σαββάτων, Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ ἔρχεται πρωὶ σκοτίας ἔτι οὔσης εἰς τὸ μνημεῖον, καὶ βλέπει τὸν λίθον ἠρμένον ἐκ τοῦ μνημείου. Τρέχει οὖν καὶ ἔρχεται πρὸς Σίμωνα Πέτρον καὶ πρὸς τὸν ἄλλον μαθητὴν ὃν ἐφίλει ὁ Ἰησοῦς, καὶ λέγει αὐτοῖς: Ἦραν τὸν Κύριον ἐκ τοῦ μνημείου, καὶ οὐκ οἶδαμεν ποῦ ἔθηκαν αὐτόν. Ἐξῆλθεν οὖν ὁ Πέτρος καὶ ὁ ἄλλος μαθητὴς καὶ ἦρχοντο εἰς τὸ μνημεῖον. Ἔτρεχον δὲ οἱ δύο ὁμοῦ· καὶ ὁ ἄλλος μαθητὴς προέδραμε τάχιον τοῦ Πέτρου καὶ ἦλθε πρῶτος εἰς τὸ μνημεῖον, καὶ παρακύψας βλέπει κείμενα τὰ ὀθόνια· οὐ μέντοι εἰσῆλθεν. Ἔρχεται οὖν Σίμων Πέτρος ἀκολουθῶν αὐτῷ, καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸ μνημεῖον καὶ θεωρεῖ τὰ ὀθόνια κείμενα, καὶ τὸ σουδάριον, ὃ ἦν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ, οὐ μετὰ τῶν ὀθονίων κείμενον, ἀλλὰ χωρὶς ἐντετυλιγμένον εἰς ἓνα τόπον. Τότε οὖν εἰσῆλθε καὶ ὁ ἄλλος μαθητὴς ὁ ἐλθὼν πρῶτος εἰς τὸ μνημεῖον, καὶ εἶδε καὶ ἐπίστευσεν· οὐδέπω γὰρ ἤδεισαν τὴν γραφὴν ὅτι δεῖ αὐτόν ἐκ νεκρῶν ἀναστῆναι. Ἀπῆλθον οὖν πάλιν πρὸς ἑαυτοὺς οἱ μαθηταί.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης:

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, * προσκυνήσωμεν ἅγιον Κύριον Ἰησοῦν, * τὸν μόνον ἀναμάρτητον. * Τὸν σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν * καὶ τὴν ἁγίαν σου ἀνάστασιν * ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν· * σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, * ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, * τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. * Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ προσκυνήσωμεν * τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν ἀνάστασιν· * ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ * χαρὰ ἐν ὄλω τῷ κόσμῳ. * Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, * ὑμνοῦμεν τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ. * Σταυρόν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, * θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Ο Ν΄ ΨΑΛΜΟΣ

Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ († 1889)

Χ Δ

Ε λε η μον ε λε η σον με ο Θε ος κα
τα το με γα ε λε ος σθ και κα τα το πλη θος

των οικτιρμών σου ἔξαιψον τὸ ἀνομήμα μου

Επιπλέον πλυνόν με ἀπο τῆς ἀνομίαι

ας μου **Δ** και ἀπο τῆς ἀμαρτίας μου καθαρίσον

με

Οτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω **Δ** και

ἡ ἀμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παν

τος **Δ**

Σοι μὲν ἠμαρτόν **Δ** και τὸ πονηρόν ἐ

νώπιόν σου ἐποίησα **Δ** ὅπως ἀδική

ωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου **Δ** και νικήσῃς ἐν τῷ κρινεσθαι

σε

Ιδὲ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνηλεφθῆν **Δ** και ἐν ἀ

μαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου

Ιδοὺ γὰρ ἀληθειάν ἠγάπησας **Δ** τα ἀ

δηλά και τὰ κρυφία τῆς σοφίας σου ἐδήλωσας

μοι

Ι δα ς ς ς ς ς γα αρ α λη η η η
 θει αν η η η γα πη η σα ας τα α δη λα
 και αι τα κρυ υ φι ι α τη η η ης σο ο
 φι ι ι α ας σ ς ς ε δη λω ω ω ω σα α α
 α α ας μοι οι οι οι

Ὁ ἀ χορός.

Ε ις πολ λα ε ε τη δε σπο ο τα

Ρ αν τι εις με υσ σω πω και κα θα ρι σθη η σο
 μαι πλυ νεις με και υ περ χι ο να λευ κανθη σομαι

Α κου τι εις μοι α γαλ λι α σιν και ευ φρο
 συ νην α γαλ λι α σονται ο στε α τε τα πει νω με
 να

Α πο ςρε ψον το προ σω πον σα πο των α
 μαρ τι ων μη και πα σας τας α νο μι ας μη ε ξα λει
 ψον

Καρδιαν καθαραν κτισον εν εμοι ο Θε
ος και πνευμα ευθες εγ και νισον εν τοις εγκατοις

μυ
Μη αποριψης με απο τω προσωπω σου και
το Πνευμα σου το αγιον μη αντανελης απε

μυ
Αποδος μοι την αγαλλιασιν του σωτη
ριου σου και πνευμα τιηγεμονικωστηριξον

με
Διδαξω ανωμους τας οδους σου και ασε
βεις επι σε επιστρεψουσι

Ρυσαι με εξ αιματων ο Θεος ο Θεος της
σωτηριας μου αγαλλιασεται η γλωσσα μου την
δι και ο συνησθ

Κυριε τα χειλη μου ανοιξεις και το
στομα μου αναγει την αινεσιν σου

Ο τι ει η θε λη σας θυ σι αν ε δω κα αν

ο λο καυ τω μα τα ουκ ευ δο κη σεις

Η υ σι α τω Θε ω πνευ μα συν τε τριμ με νον

καρ δι αν συν τε τριμ με νην και τε τα πει νω με νην

ο Θε ος ουκ ε ξου δε νω σει

Α γα θυ νον Κυ ρι ε εν τη ευ δο κι α

σχητην Σι ων και οι κο δο μη θη τω τα τει χη Ι ε

ρσ σα λημ

Τ ο τε ευ δο κη σεις θυ σι αν δι και ο συ

νης α να φο ραν και ο λο καυ τω μα τα

Τ ο τε α νοι σσιν ε πι το θυ σι α στη ρι ον

σμο οσ χης και ε λε η σον με ο Θε ος

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι

Ταις των Α πο στο ο λων πρε σβει αις ε λε η μον

ξα λει ψον τα πλη θη των ε μων ε γ κλη μα των

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

νων Α μην ^ζ Ταις της Θε ο το ο κς πρε σβει αις ε λε
η μον ^Δ ε ξα λει ψον τα πλη θη των ε μω ων εγ κλη μα
των ^Δ

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ
πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ^Δ ε ξα λει ψον το α νο μη
μα ^{μα} μα

Α να στας ο Ι η σους α πο του τα φς κα
θως προ ει πεν ^Δ ε δω κεν η μιν την αι ω νι ον
ζω ην και με γα ε λε ο ο ος ^χ ^Δ

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ
οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

Τὰ αὐτὰ εἰς ἄργον μέλος.

Ἦχος ^Δ Δι - θ

Δ ο ξα Πα α α τρι και Υι υι ω και Α γι ι ω
Πνε ε ευ μα τι ι ι ταις των Α πο στο λων πρε ε
σβει ει ει αις ^Δ ε ε ε ε λε ε η η η μον ^Δ ε
ξα α α λει ψο ο ον τα πλη η η θη ^Δ των ε ε
μω ω ων ε εγ κλη μα α α των ^Δ

K αι νυν και α α ει και εις τας αι ω νας των αι
 ω νων α α μη η ην ταις της Θε ο το κς πρε ε
 σβει ει ει αις ε ε ε ε λε ε η η η μον ε
 ξα α α λει ψο ο ον τα πλη η η θη των ε ε
 μω ω ων ε εγ κλη μα α α των

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ
 πλῆθος τῶν οἰκτιρισμῶν σου
 ε ξα λειψον το α νο ο ο
 μη μα α μη

A να στας ο Ι η σης α πο τς τα
 α α α α φς κα α θω ως προ ο ει ει ει
 πεν ε ε δω κεν η η μιν την αι ω νι ι
 ον ζω ω ην και με ε γα ε ε λε ε ε
 ο ο ο ος

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ
 οἰκτιροῖς... Ἀμήν.

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Ὁ τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν εἰρμῶν καὶ τῶν δύο θεοτοκίων
(καταλιμπανομένου τοῦ κανόνος τῆς Σαμαρείτιδος).

Κανὼν τοῦ Πάσχα.

Ῥοδὴ α΄. Ὁ εἰρμός.

Ἦχος ♯ Πα ρ

Α να στα σε ως η με ρα λαμπρυν θω μεν λα
οι ^Δ Πα σχα Κυ ρι ου Πα α σχα ^Δ εκ γαρ θα
να του προς ζω ην ^Δ και εκ γης προς ου ρα νον Χρι
στο ος ο Θε ος ^π η μα ας δι ι ε βι βα σεν ^Δ ε
πι νι κι ον α α δο ον τας ^π (δίς)

Δ ο ξα τη Α γι α α να στα σεισου Κυ ρι ε ^Δ

Κ α θαρ θω μεν τας αι σθησεις και ο ψο με θα ^Δ
τω α προ σι τω φω τι της Α να στα σε ως ^π
Χρι στο ον ε ξα στρα πτον τα ^Δ και χαι ρε τε φα σκον
τα ^Δ τρα νω ως ακου σο με θα ^Δ ε πι νι κι ον α α
δο ον τες ^π

Δ ο ξα τη Α γι α α να στα σεισου Κυ ρι ε ^Δ

Ο υ ρα νοι μεν ε πα ξι ως ευφραι νε σθω σαν ^Δ

γη η δε α γαλ λι α α σθω ε ορ τα ζε τω
 δε κο σμος ο ρα τος τε α πας και α ο
 ρα τος Χρι στο ος γαρ ε γη γερται ευ φρο συ νη
 αι ω ω νι ι ος

Κανών τῆς Θεοτόκου, οὔ ἢ ἀκροστιχίς ἐν τοῖς πρώτοις
 Τροπαρίοις. Θεοφάνους.
 ᾠχος καὶ Εἰρμὸς ὁ αὐτός.

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι
Θ α να τω σε ως τον ο ρον α νε μο χλευ σας
 αι ω νι αν ζω ην κυ ο φο ρη σα σα Χρι στον
 τον εκ τα φθ α να λα αμ ψαντα ση μερον Παρ θε ε
 νε ε πα να μω με και τον κοσμον φω τι ι σα αν τα

Κ αι νυν και α ει και εις τς αι ω νας τω ναι ω
 νων α μην

Α να στα ντα κα τι δε σα σον Υι ον και Θε ον
 χαι ροις συν Α πο στο ο λοις θε ο χα ρι τω τε
 α γνη και το χαι ρε πρω τω ρ γω σ ως πα αν των χα ρα ς

αι τι ι α α εισ δε δε ξαι Θε ο μη τορ πα να α
μω ω με

Ῥδὴ γ'.

Δ ευ τε πο μα πι ω μεν και νον ουκ εκ πε τρας α
γο ο νου τε ρα τουρ γου με νον αλλ α φθαρ σι
ας πη γην εκ τα αφου ομ βρη σαν τος Χρι στου εν
ω στερε ου ου με ε θα

Δ ο ξα τη Α γι α α να στα σει σου Κυ ρι ε
N υν παν τα πε πλη ρω ται φω τος ου ρα νος τε και
γη η και τα κα τα χθο νι α ε ορ τα ζε τω
γουν πα σα κτι ι σις την ε γε ρ σιν Χρι στου εν η
ε στε ρε ε ω ω ται

Δ ο ξα τη Α γι α α να στα σει σου Κυ ρι ε
X θες συ νε θα πτο μην σοι Χρι στε συ νε γει ρο μαι
ση η με ρον α να σταν τι σοι συ νε σταυ ρου μην
σοι χθες αυ το ος με συν δο ξα σον Σω τηρ εν τη

βασιλειαι σου

Τῆς Θεοτόκου.

Δοξα Πατρι και Υιω και Αγιω Πνευματι

Επι την ακηρατον ζωην επανερχο

μαιση ημερον αγαθοτητι του γεννηθεντος

εκ σου και πασιτοις περασιν Αγνητο φεγγος α

στρααψαντος

Και νυν και αι καιεις τας αιωναστωναι ω

νων αμην

Θεονον εκυησαςσαρκικεκνεκρωνκαθως

ειειπενεξεγειρομενονθεασαμενη

Αγνηχορευεκαιτουτωνωςθεοναχραντεμε

γααλυυνεεεε

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

[Κοντάκιον τῆς Μεσοπεντηκοστῆς.

Τῆς ἑορτῆς τῆς νομικῆς μεσαζούσης, ὁ τῶν ἀπάντων Ποιητῆς καὶ Δεσπότης, πρὸς τοὺς παρόντας ἔλεγες, Χριστέ ὁ Θεός· Δεῦτε καὶ ἀρύσασθε, ὕδωρ ἀθανασίας· ὅθεν σοὶ προσπίπτομεν, καὶ πιστῶς ἐκβοῶμεν· Τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι ἡμῖν· σὺ γὰρ ὑπάρχεις

πηγή τῆς ζωῆς ἡμῶν.]

Κάθισμα τῆς Σαμαρείτιδος.

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ. Ἦχος Δι-Θ.

A γα λ λ ι α α σ θ ω ς ρ α ν ο ς χ ο ρ ε υ ε τ ο
τα ε πι γ η η ς ο ο τι Χ ρ ι σ τ ο ς εκ Πα ρ θε ν ο ς ε
πι φα ν ει ς ω ς αν θ ρ ω π ο ς ε ρ ρ υ σα τ ο φ θ ο ρ α ς
α παν τ ο αν θ ρ ω π ι ι ν ο ν τ ω ι δι ω θα να τ ω
θα ν μα σ ι ν εκ λα μ ψ α α ς δε γ υ ν αι κι Σ α μα ρ ει
τι δι υ δ ω ρ αι τ ω ν πα ρ ρ η χει τ η ν π η γ η ν
ι α μα τ ω ν ω ς μο ν ο ς α θα να τ ο ς

Δόξα. Καὶ νῦν. Τῆς Μεσοπεντηκοστῆς. Ὅμοιον.

O τ η ς σο φ ι ι α α ς χ ο ρ η γ ο ς και Δ ε σ π ο τ η ς
τ η ς ε ο ρ τ η η ς τ η η ς νο μι κ η ς ε πι σ τ α ς η ς εν
Ι ε ρ ω κα θ η με ν ο ς ε δι ι σα σ κ ε ς λε γ ω ν
ου τ ω ς α πα α σ ι ε ρ χ ε σ θ ε ο ι δι ψ ω ν τ ε ς πι ε τε
τ ε να μα α τ ο ς ου ε γ ω ν ν η πα ρ ρ η χ ω δι ου
ζ ω η ς εν θε ου και τ ρ υ φ η ς ε πα πο λα υ σε τε
παν τ ε ς ο ι αν θ ρ ω π ο ι ο ι

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

* * *

KONTAKION, OIKOS, SYNAGGARION
Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς Σαμαρείτιδος.
Κοντάκιον. ᾠχος πλ. δ'.

Πίστει ἐλθοῦσα ἐν τῷ φρέατι, ἡ Σαμαρεῖτις ἐθεάσατο, τὸ τῆς σοφίας ὕδωρ σε, ᾧ ποτισθεῖσα δαψιλῶς βασιλείαν τὴν ἄνωθεν ἐκκληρώσατο, * αἰωνίως ἡ ἀοίδιμος.

Ὁ Οἶκος.

Τῶν σεπτῶν μυστηρίων ἀκούσωμεν, Ἰωάννου ἡμᾶς ἐκδιδάσκοντος, τὰ ἐν τῇ Σαμαρείᾳ γινόμενα· πῶς γυναικὶ ὠμίλει ὁ Κύριος, ὕδωρ αἰτήσας, ὃ τὰ ὕδατα εἰς τὰς συναγωγὰς αὐτῶν συνάξας, ὁ Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύματι σύνθρονος· ἦλθε γὰρ ἐκζητῶν τὴν εἰκόνα αὐτοῦ, * αἰωνίως, ὡς ἀοίδιμος.

Συναξάριον τοῦ Μηναίου.

Τῇ ΙΔ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος Ἰσιδώρου τοῦ ἐν Χίῳ. (†251)

Στίχ. ᾠεσαινεν Ἰσιδωρον ἐλπίς τοῦ στέφους,
Καὶ πρὸς τομὴν ἤπειγεν ἐξ ἧς τὸ στέφος.

Ἐν δ' Ἰσιδωρον ἄορ δεκάτη τάμεν ἠδὲ τετάρτη.

Ὁς ἦν κατὰ τοὺς χρόνους Δεκίου τοῦ βασιλέως, ἔλκων τὸ γένος ἀπὸ Ἀλεξανδρείας τῆς πόλεως. Στρατευόμενος δὲ τὴν τοῦ Ὀπτιωνοῦ* τάξιν ἐπέιχε. Κατάρας δὲ ἐν Χίῳ τῇ νήσῳ μετὰ στρατιωτικῶν πλοίων, ὧν ἐναυάρχει Νουμέριος, διαβάλλεται ὑπὸ Ἰουλίου Κεντυρίωνος, ὅτι, φησί, σέβεται τὸν Κύριον, καὶ τοῖς παρ' ἡμῖν θεοῖς οὐ προσάγει σέβας. Τοῦ δὲ ἁγίου Ἰσιδώρου διαπρυσίως ὁμολογήσαντος τὸν Χριστόν, ὁ Νουμέριος, τὸ ἀμετάθετον αὐτοῦ κατιδὼν, προσέταξε τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ἀποτμηθῆναι, καὶ τὸν τοῦ μαρτυρίου οὕτω στέφανον εἴληφεν.

* Ἡ λέξις «Ὀπτιών» ἐστὶ λατινικὴ, ἐκ τοῦ «Ὀπτιο» (Optio), ὅπερ δηλοῖ «αἵρεσιν, ἐκλογὴν», καὶ ἔτι, τὸν τοποτηρητὴν ἐνὸς ἀρχιστρατήγου ἢ ἄλλου κατωτέρου ἀξιωματικοῦ, ὃν ἐλάμβανον κατ' ἐκλογὴν συμβοηθὸν εἰς τὰ ἑαυτῶν ὑπουργήματα. Πρὸς τούτοις δὲ δηλοῖ καὶ τάγμα στρατιωτῶν ὑπεραρίθμιον, ἔτοιμον ἐν πολέμοις πάντοτε (ἔφεδρον), εἰς ἀναπλήρωσιν τῶν χηρευσόντων τόπων· καὶ ἐκ τοῦ τάγματος τούτου ἦν ὁ Ἅγιος Ἰσιδωρος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Θεράποντος, ἐπισκόπου Κύπρου. (γ' αἰ.)

Στίχ. ᾠφθης Θεράπων, οἶα θύτης τοῦ Λόγου,
ᾠφθης Θεράπων καὶ δι' αἵματος, Πάτερ.

Οὗτος ὁ Ἅγιος πόθεν τε ἦν καὶ πόθεν ὠρμητο ἢ ἐκ τίνων ἔφυ ἢ καθ' οὓς ἐγένετο χρόνους ἢ τίσι παραταξάμενος ἐνίκησεν, εὐρὼν τὸν τοῦ μαρτυρίου στέφανον, οὐκ ἔχομεν εἰπεῖν, τῶν ὑπομνημάτων αὐτοῦ συνδιαφθαρέντων τῷ χρόνῳ. Ὅτι δὲ τὸν μονήρη βίον εἴλετο, δηλοῦσιν αἱ εἰκόνες αὐτοῦ, ἐπὶ τοιαύτης ιδέας καὶ σχήματος αὐτὸν ἀναγράφουσαι· καὶ ὅτι Ἐπίσκοπος κατὰ

τὴν Κυπρίων γέγονε νῆσον· καὶ ὅτι τῷ Χριστῷ προσηνέχθη δι' αἵματος καὶ τὸν ἀθλητικὸν ἀγῶνα διήνυσεν, ἐξ ἀρχαίας φήμης κατὰ διαδοχὴν παρειλήφμεν, καὶ ἀγράφως παρὰ τῶν προγενεστέρων διδαχθέντες πιστεύομεν. Ἀνηνέχθη δὲ τὸ τίμιον αὐτοῦ λείψανον πρὸς τὴν Κωνσταντινούπολιν, τῶν Ἀγαρηνῶν βουλευσαμένων τῇ Κυπρέων νήσῳ ἐπιθέσθαι, αὐτοῦ τοῦ Ἁγίου δι' ἐπιφανείας μετατεθῆναι κελεύσαντος. Καὶ νῦν ἔνθα κεῖται, πηγὰς θαυμάτων ἀναβλύζει ἐκάστοτε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος Ἀλεξάνδρου τοῦ ἐν Κεντουκέλλαις.

Στίχ. Τὴν τῆς κεφαλῆς ἐκτομὴν εὐρῶν σκάφος,

Περᾶ ταχύπλους Ἀλέξανδρος ἐκ βίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων Ἀλεξάνδρου, Βαρβάρου καὶ Ἀκολούθου.

Τελεῖται δὲ ἡ αὐτῶν Σύναξις καὶ ἑορτὴ ἐν τῷ σεβασμίῳ οἴκῳ τῆς Ἁγίας Εἰρήνης τῷ πρὸς θάλασσαν.

Στίχ. Τριῶν συνάθλων ταῖς τετμημέναις κάραις,

Τρία Τριὰς τίθησιν ἄξια στέφη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων Ἀριστοτέλους καὶ Λεάνδρου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος Μαξίμου, ἀθλήσαντος ἐπὶ Δεκίου. (†250)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Σεραπίωνος τοῦ Σινδονίτου, ἀσκητοῦ ἐν Αἰγύπτῳ. (ε' αἰ.)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων Ἰούστας, Ἰουστίνης καὶ Ἐνεδίνης (Henedina), ἐν Σαρδηνίᾳ ἀθλησασῶν. (~†130)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος Ποντίου, τοῦ ἐν Κιμέλλα (Cimella, Cimiez) πλησίον τῆς Νικαίας ἐν Γαλλίᾳ ἀθλήσαντος. (~†258)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Ἀπρουγκούλου (Aprunculus), ἀ' ἐπισκόπου Λάνγρης (Langres), εἶτα Κλερμόντης (Clermont), ἐν Γαλλίᾳ. (~†488)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Βονιφατίου, ἐπισκόπου Φερεντίνου (Ferentino) ἐν Τοσκάνῃ τῆς Ἰταλίας. (ς' αἰ.)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Καρθάγου (Carthach Mochuda) τοῦ νεωτέρου, κτίτορος καὶ ἡγουμένου τοῦ ἀββαείου Λίσμορ (Lismore) ἐν Ἰρλανδίᾳ. (†637)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Ἐρεμβέρτου (Erembert), ἐπισκόπου Τουλούζης (Toulouse) ἐν Γαλλίᾳ. (†657)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Τούτου (Tuto, Totto), ἡγουμένου τοῦ ἀββαείου Ἁγίου Ἐμμεράμου, εἶτα ἐπισκόπου Ρεγενσβούργου (Regensburg) ἐν Γερμανίᾳ. (†930)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος Χαλλβάρδου

(Hallvard), πολιούχου Ὁσλο ἐν Νορβηγίᾳ. (†1043)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Νικήτα, ἐπισκόπου Νόβγοροδ καὶ ἐγκλείστου τῆς Λαύρας τῶν Σπηλαίων τοῦ Κιέβου. (†1108)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Λεοντίου β', πατριάρχου Ἱεροσολύμων, ἐν εἰρήνῃ τελειωθέντος. (†1190)

Στίχ. Λεόντιόν τι, ὦ Λεόντιε, πνέων,
Σατᾶν καθεῖλες οἷα μικρὰν ἐλπίδα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Ἰσιδώρου, διὰ Χριστὸν σαλοῦ, ἐν Ῥοστὼφ τῆς Ῥωσίας. (†1474)

Στίχ. Ἐκφρων μεμηνῶς διὰ Χριστοῦ ἀγάπην,
Ὁ Ἰσίδωρος ἐπτέρνισε τὸν πλάνον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἀγίου νεομάρτυρος Μάρκου του Κρητός, ἐν Σμύρνη μαρτυρήσαντος καὶ ξίφει τελειωθέντος. (†1643)

Στίχ. Ἦγειτο οὐδὲν Μᾶρκος ὁ Κρῆς τὸ ξίφος,
Βλέπων ἀκλινῶς πρὸς τὸ ἐκ ξίφους στέφος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἀγίου νεομάρτυρος Ἰωάννου, Βουλγάρως χρυσοχόου, ὑπὸ ἀσέμνου μουσουλμανίδος συκοφαντηθέντος καὶ ξίφει τελειωθέντος. (†1802)

Στίχ. Ἰωάννης μάρτυς ὁμοῦ καὶ παρθένος,
Ἦδη ἐδείχθη ὦ ἀριζήλου δόξης!

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἀνδρέου, ἡγουμένου τῆς μονῆς Ῥαφαήλ, ἐν Τομπόλσκ τῆς Σιβηρίας. (†1820)

Εἶτα τὸ τοῦ Πεντηκοσταρίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ Κυριακῇ πέμπτῃ ἀπὸ τοῦ Πάσχα, τὴν τῆς Σαμαρείτιδος ἑορτὴν ἑορτάζομεν, [ἦτοι, τὴν παρὰ τὸ Φρέαρ τοῦ Ἰακώβ σωτήριοι ἀυτῆς συνάντησιν καὶ διάλεξιν μετὰ τοῦ Λυτρωτοῦ, τὸν ὑψιστον θεολογικὸν διάλογον μετ' αὐτοῦ, καὶ τὸν εὐαγγελισμὸν τῆς Συχάρ, ἡ δὲ μαρτυρικὴ μνήμη αὐτῆς ἄγεται κατὰ τὴν ΚΣ' (26ην) Φεβρουαρίου.]

Στίχ. Ὑδωρ λαβεῖν ἐλθοῦσα τὸ φθαρτόν, γύναι,
Τὸ ζῶν ἀπαντλεῖς, ὦ ῥύπους ψυχῆς πλύνεις.

Ταῖς τῆς σῆς Μάρτυρος Φωτεινῆς πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

* * *

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

Τοῦ Πάσχα

Ψάλλονται ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τοῦ Πάσχα μέχρι τοῦ Σαββάτου πρὸ τῆς Κυριακῆς τοῦ Τυφλοῦ, (ἐκτὸς τῆς Μεσοπεντηκοστῆς καὶ τῶν μεθεόρτων αὐτῆς), καὶ τῇ Τετάρτῃ τῆς ἀποδόσεως τοῦ Πάσχα.

ᾠχος 4 Παφ

ᾠδὴ α'

A να στα σε ως η με ρα λαμπρον θω μεν λα
 οι Πα σχα Κυ ρι ου Πα α σχα εκ γαρ θα
 να του προς ζω ην και εκ γης προς ου ρα νον Χρι
 στο ος ο Θε ος η μα ας δι ι ε βι βα σεν
 πι νι κι ον α α δο ον τας

ᾠδὴ γ'

Δ ευ τε πο μα πι ω μεν και νον ουκ εκ πε τρας α
 γο ο νου τε ρα του ρου με νον αλλ α φθα ρ σι
 ας πη γην εκ τα αφου ομ βρη σαν τος Χρι στου
 ω στερε ου ου με ε θα

ᾠδὴ δ'

E πι της θει ας φυ λα κης ο θε η γο ρος Αβ
 βα κουμ στη τω μεθ η μων και δει κνυ υ τω φα ε
 σφο ρον αγ γε λον δι α πρυ σι ως λε γοντα ση με
 ρον σω τη ρι α τω κο ο σμω ο τι α νε ε στη

Χριστοςως παν το δυ υ να α μος

ὠδὴ ε΄

Ορθρι σω μεν ορθρου βα θε ε ος και αν
τι μυ ρου τον υ υ μνον προ σοι οι σω μεν τω Δε
σπο τη και Χρι στον ο ψο με θα δι και ο συ νης
η λι ον πα σι ζω ην α να τε ελ λο ον τα

ὠδὴ στ΄

Κα τηλ θες εν τοις κα τω τα τοις της γης και
συ νε τρι ψας μο χλους αι ω νι ους κα το ο χς πε πε
δη με ε νων Χρι στε και τρι η με ρος ως εκ κη τους
Ι ω νας ε ξα νε ε στη στου τα φου

ὠδὴ ζ΄

Ο Παι αι δας εκ κα μι νου ρυ σα με νος γε
νο ο με νος αν θρω πος πα σχει ως θνη τος και δι
α πα θς το θνη τον αφθα ρσι ας εν δυ υ ει ευ
πρε πει αν ο μο νος ευ λο γη τος των Πα τε ε ρων

Θε ος και υ πε ρε εν δο ο ξος

ὠδὴ ἡ'

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὑμνοῦντες
καὶ ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Δ
δ

A υ τη η κλη τη η και α γι α η με ε
ρα η μι α των Σαβ βα των η βα σι λι ις και κυ
ρι α ε ορ των ε ορ τη και πα νη γυ
ρις ε στι πα νη γυ ρε ων εν η ευ λο γου
μεν Χρι στον εις τους αι ω να α α ας

Ὁ διάκονος· Τὴν Θεοτόκον ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται.

Ἐκ τοῦ Κανόνος τοῦ Πάσχα ἢ θ' ὠδὴ.

M ε γα λυ νον ψυ χη η μου τον ε θε λου
σι ι ως πα θον τα και τα φεν τα και ε ξα
να σταντατρι η μερονεκ τα φου

Φ ω τι ζου φω τι ι ζου η νε α Ι ε ρου
σα λημ η γαρ δο ξα Κυ ρι ι ου ου ου ε

πῖ σε ἀνετίλεχο ρεύενυ ν καὶ ἀγαλλοῦ
Σῖ ων σουδε ἀγνητερ πουθεο τοοκε
εν τη εγερσειτου τοοκουου σου

Μεγαλυνον ψυχη ημου ου τον εξα
ναστα αντατρι ημερον εκταφου
χριστον
τονζωοδοτην

Φωτιζου φωτιιζου ηνεα Ιερου
σαλημη γαρδοξα Κυριιου ουου ε
πῖ σε ἀνετίλεχο ρεύενυ ν καὶ ἀγαλλοῦ
Σῖ ων σουδε ἀγνητερ πουθεο τοοκε
εν τη εγερσειτου τοοκουου σου

Χριστος το καινον Παασχα το ζωοθυτον
θυυμα αμνος θεου ο αιρων την αμαρ
τιαν κοσμου

Ω θει ας ω φι λης ω γλυ κυ τα της σου
φω νης μεθ η μων α ψευ δω ως γα α αρ ε
πηγ γει λω ε σεσθαι με χρι τερ μα τωνα ι ω ω νος
Χρι στε η ην οι πι στοι οι οι αγ κυ ραν ελ πι ι
δος κα τε χοντες α γαλ λο ο με ε θα

Σ η με ρον πα σα κτι ι σις α γαλ λεται και
χαι αι ρει ο τι Χρι στος α νε στη και Α δης
ε σκυ λευ θη

Ω Πα σχα το με ε γα και ι ε ρω τα τον
Χρι στε ω σο φι α και Λο ο γε ε ε του
Θε ου και δυ να μις δι δου η μιν εκτυ πω τε
ρον σου ου με τα σχει ει ει εν τη α νε σπε ε ρω
η με ρα της βα σι λει ει α ας σου

Χ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ

μα τι $\Delta \delta \lambda$

χ **M** ε γα λυ νον ψυ χη η μου ου ου της τρι
συ πο στα α του $\Delta \delta \lambda$ και α δι αι ρε του $\Delta \delta \lambda$ Θε ο τη
τοςτο κρα τος $\pi \rho$

\Sigma υμ φω νως Παρ θε ε νε $\Delta \delta \lambda$ Σε μα κα ρι ζο μεν
πι στοι $\pi \rho$ χαι ρε πυ λη Κυ ρι ι ου ου ου χαι
ρε πο λισ εμ ψυ χε $\pi \rho$ χαι ρε δι Ης η μιν ε λαμ
ψε $\Delta \delta \lambda$ ση η με ρον φω ω ως του εκ σου τε χθε εν τος $\Delta \delta \lambda$
της εκ νε κρων α να στα α σε ε ως $\pi \rho$

χ **K** αι νυν και α ει $\Delta \delta \lambda$ και εις τας αι χ ω ναστων
αι ω νω α μην $\Delta \delta \lambda$

X αι ρε Παρ θε νε χαι αι ρε $\Delta \delta \lambda$ χαι ρε ευ λο γη
με ε νη $\Delta \delta \lambda$ χαι ρε δε δο ξα σμε ε νη $\Delta \delta \lambda$ σος γαρ
Υι ος α νε στη $\Delta \delta \lambda$ τρι η με ρος εκ τα φου $\pi \rho$

Ε υ φραινου α γα αλ λου η θει α πυ λη τρω
 τος ο γαρ δυ νας εν τα α φω ω ω Ι η
 σης α νε τει λε λαμψαση λι ουφαι δρο τε ρον και
 τς πι στς ς ς παν τας κα ταυ γα α σας θε ο χα
 ρι τω τε Δε εσποιοι να

Ἡ καταβασία

Ο Αγ γε λος ε βο ο α τη Κε χα ρι τω
 με ε νη Α γνη Παρ θε νε χαι αι ρε και πα
 λιν ε ρω χαι αι ρε ο σος Υι ος α νε στη
 η μεροσεκ τα φου

Φ ω τι ζου φω τι ι ζου η νε α Ι ε ρου
 σα λημ η γαρ δο ξα Κυ ρι ι ου ου ου ε
 πι σε α νε τει λε χο ρευ ε νυν και α γα αλ λου
 Σι ων συ υ δε α γνη τερ που Θε ο το ο κε
 εν τη ε γερ σειτου το ο κουου σου ου ου ου

και ἀργῶς

Ο Α α γγε λο ος ε ε ε βο ο ο α
τη Κε ε χα ρι ι τω ω με ε ε νη η
Α γνη η Πααθ θε ε νε ε χαι αι αι αι ρε και
πα λι ιν ε ε ε ρω χαι αι αι ρε ε ο
σο ος Υι ο ος α νε ε ε στη η η τρι ι
η η με ρο ο ος εκ τα α α α α φου

Φ ω τι ι ι ι ζα φω τι ι ι ι ζα η νε
ε ε α α Ι ι ε ε ρα α α λη ημ
η γαρ δο ο ξα Κυ ρι ι ι ου ου ου ου ου
ε πι σε ε α α νε ε ε τει ει λε ε
χο ο ο ρε ευ ε ε νυ υ υ υν και αι α γα α
α α αλ λου ου Σι ι ι ι ων συ υ υ υ δε
ε Α α α γνη η η η τε ερ πθ Θε ε
ο ο το ο ο κε ε εν τη η ε ε γερ σει

του ου το ο ο ο ο κχ ς ς ς σς ς ς ς

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
 Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Ἦχος Δι-θ

A γι ος Κυ ρι ος ο ο Θε ο ος ημων (δίς)

A γι ος Κυ ρι ος ο Θε ο ος η μων

υ ψου τε Κυ ρι ον τον Θε ο ον ημων και προ

σκυ νει τε τω υ πο πο δι ω των πο δω ων αυ

τδ

ὁ β' χορός:

ο τι Α α γι ο ος ε στι

Ἐξαποστειλάριον τοῦ Πάσχα.

Ἦχος Δι-θ

Σ αρ κι υ πνω σας ω ως θνη τος ο Βα

σι λε ευ ευς και Κυ υ ρι ος τρι η με ρος ε ξα

νε ε ε στης Α δαμ ε ε γει ει ρας ε εκφθο

ρας και κα τα ρ γη η σας θα α να τον Πα

σχα της α φθα ρ σι ας του κο σμου σω τη η ρι ον

Καὶ τῆς Σαμαρείτιδος.

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε. Ἦχος Δι-Θ.

Σαμαρεία ἀνκάτε ἐλαβες Σωτηρῶν πα
ἀντοδύναμι καὶ γυναικί ομιλήθη
σας ἐζητεῖς ὑδάτω πιεῖν ὅπε
τρας ἐξακροτο ὄμην ἡγάσας ὑδά
τω Ἑβραίοις ἡν πρὸς Σηπτιελαβες
καὶ νυν ζῆς ἀπολαύει ἐν ἔ
ρανοῖς αἰωνίως

Τῆς Μεσοπεντηκοστῆς. Ὅμοιον.

Μεσσησ πάραγε ἐγὼ νῆς τῆς ἐ
ορτῆς φιλανθρώπεν ἰερωκαί
αὐ ἐλάλει οἱ διψῆς ἐμπλεεῖ
πρὸς με ἐλθετε καὶ ἀρῶσασθε ὑδά
των καὶ ἀλλοόμενον διστρυφῆς καὶ χα
ρίτος ζωῆς τῆς ἀθανάτου
ἐπαπολαύσετε πάντες

Εἰς τοὺς Αἶνους.

Ἦχος ᾠδῆ Πα ρ

Π^{Β8} α σα πνο ο η αι νε σα τω ω το ον Κυ υ
υ ρι ι ι ον ^{Β8} αι νει τε τον Κυ ρι ι ον εκ
τω ω ων ου ου ρα α α νων αι νει ει τε α
α αυ το ον εν τοις υ ψι ι ι στοις ^{Β8} σοι προ ε
ε πει υ μνοος τω Θε ε ε ω ω ^ε_χ

Α^{Β8} ι νει ει ει τε α αυ τον πα αν τες οι Α α αγ
γε λοι οι α α αυ του ^{Β8} αι νει ει ει ει τε α αυ
τον ^{Δι} ^Α_δ πασαι αι δυ να α α μει εις α α αυ του ^Α_δ
σοι προ ε ε πει υ μνοος τω Θε ε ω ω ^ε_χ

^χ **Α** ι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να σταις
αυ του ^ε_χ αι νει τε αυ τον ^ε_χ κα τα το ^χ πλη θος
της με γα λω συ νησαν του ^ε_χ

Ο Σταυ ρον υ πο μει νας και θα να τον και α
να στας εκ των νε κρων παν το δυ να με Κυ ρι ε δο

Ξα ζο μεν σου την α να στασιν

Αι νει τε αυ τον εν η χω σαλ πι γγος αι

νει τε αυ τον εν ψα λτη ρι ω και κι θα ρα

Εν τω Σταυρω σου Χρι στε της αρχαι αι ας κα τα

ρας η λευ θε ρωσας η μας και εν τω θα να τω σου

τον την φυ σιν η μω ων τυ ραν νη σαν τα δι α βο

λον κα τη ρ γη σας εν δε τη ε γε ρ σει σου χα ρας τα

πα αν τα ε πλη ρωσας δι ο βο ω με εν σοι

α να στας εκ των νε κρων Κυ ρι ε δο ξα σοι

Αι νει τε αυ τον εν τυ μπα νω και χο ρω

αι νει τε αυ τον εν χο ρδαι αις και ο ρ γα α νω

Τω σω Σταυρω Χρι στε Σω τηρ ο δη γησον η μας

ε πι ι την α λη θει αν σου και ρυ υσαι η μας των

πα γι δων του εχ θρου ο α να στας εκ των νε κρων

α να στησον η μας πε σον τας τη α μαρ τι ι α

εκ τει νας την χει ρα σου φι λα ανθρωπε Κυ ρι ε τη

πρε σβει α των Α γι ων σου ^ε_{7x}

^χ **Α** ι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις ευ η χοις ^ε_{7x}

αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις α λα λα γμου ^ε_{7x} πα

σα πνο η ^χ αι νε σα α τω τον Κυ ρι ον ^ε_{7x}

Τ ων πα τρι κων σου κολ πων μη χω ρι σθεις μο νο γε

νε ες Λο γε του Θε ου ^ε_{7x} ηλ θες ε πι γης δι α φι

λαν θρω πι αν ^π₉ αν θρω πος γε νο με νος α τρε ε πτω ^ε_{7x}

και Σταυ ρον και θα να τον υ πε μει νας σα ρ κι ο α

πα θης τη Θε ο τη τι α να στας δε εκ νε κρων ^ε_{7x} α θα

να σι αν πα ρε ε σχες τω γε νει των αν θρω πων ως

μο νος παν το δυ να μος ^ε_{7x}

Στιχηρά του Πάσχα μετά των στίχων αυτών.

Ἦχος ^λ_π ^ε₉ **Κε ρ**

^χ Α να στη τω ο Θε ος ^υ₉ και δι α σκο ρ πι σθη

τω σαν οι εχ θροι αυ του ^υ₉ και φυ γε τω σαν α

πο προ σω που αυ του ^υ₉ οι μι ^χ σουντες αυ τον ^υ₉

Π^{Κε} α σχα ι ε ρον η μιν ση η με ρον α να
 δε δει κται Πα σχα και νον Α γι ον Πα α σχα
 μυ στι κον Πα σχα παν σε βα σμι ον Πα α σχα Χρι
 στος ο λυ τρω της Πα σχα α μω μον Πα σχα
 με γα Πα σχα των πι στων Πα σχα το πυ λας η μιν
 του πα ρα δει ει σου α νοι οι οι οι ξαν Πα σχα παν τας α
 γι α α ζον πι στους

Ως ε κλει πει κα πνος εκ λι πε τω σαν ως τη
 κε ται κη ρος α πο προ σω ω που πυ ρος

Δ^{Κε} ευ τε α πο θε ας Γυ ναι αι κες ευ αγ γε
 λι στρι αι και τη Σι ων ει πα τε δε χου πα ρ η
 μων χα ρας ευ αγ γε λι α της Α να στα σε ως
 Χρι στου τε ρ που χο ρευ ε και α γα αλ λου
 Ι ι ε ρου σα λη μ τον Βα σι λε α Χρι στον θε
 α σα με νη εκ του μνη μα τος ως νυ μ φι ον προ

ερ χο ο με νον

Ου τως α πο λουν ται οι α μαρ τω λοι α πο

προ σω που του Θε ου και οι δι και οι ευ φραν θη

τωσαν

A ^{Κε} ι Μυ ρο φο ροι γυ ναι αι κες ορ θρουβα θε ε

ος ε πι στα σαι προς το μνη η μα του Ζω ο

δο ο ο ο του ευ ρον Αγ γε λον ε πι τον λι θον κα

θη με νον και αυ τος προσ φθεγ ξα με νος αυ ται αις

ου τως ε λε γε τι ζη τει ει ει τε τον ζων τα με

τα των νε κρων τι θρη νει ει ει τε τον αφ θαρ τον

ως εν φθο ρα α πελ θουσαι κη ρυ ξα τε τοις αυ

του ου Μαθη ταις

Αυ τη η η με ρα ην ε ποι η σεν ο Κυ

ρι ος α γαλ λι α σω με θα και ευ φραν θω μεν

εν αυ τη

Π^{Κε} α σχα το τερ πνον Πα σχα Κυ ρι ου Πα σχα
 Πα σχα παν σε βα σμι ον η μιν α νε τει λε Πα
 σχα εν χα ρα αλ ληλους πε ρι πτυ ξω με θα ω
 ω ω Πα σχα λυ τρον λυ υ υ υ πης και γαρ εκ τα
 φου ση με ρον ω σπερ εκ πα στου εκ λα αμ ψας Χρι
 στος τα Γυ ναι α χα ρας ε πλη σε λε ε γων κη ρυ υ
 ξα τε Α πο στο ο ο ο λοις

Ἦχος Πα

Δ^{Πα} ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι και Υι υι ω και
 Α γι ω Πνευ μα α α τι

Η^{Πα} πη γη της ζω ω ω α ρ χι ι ι ας Ι
 η σου ους ο ο ο Σω τη ηρ η η η η μων ε πι
 την πη γην ε πι ι στας του πα τρι α ρ χου Ι
 ι α α κωβ πι ειν ε ζη η η τει ει υ υ υ
 δωρ πα ρα γυ ναι κο ος Σα α α μα ρει ει τι ι ι
 ι δος της δε το α α κοι οι νω ω νη η η

τον των Ιουδαίων προοσειει που ουουσης
 οσοφοςδημιουργος με το χετευει α αυτην ταις
 γλυκειαιαις προσρηηηησεεεεσι
 μαλλον προς αιτησιν του αιδιιου υ
 υδααατος ο και λαβουσα τοις πασιν
 εκηρυξε ενειει που ουουσα δευτε
 ιι δεε τε των κρυπτων γνωωστηην και Θεε
 ον παραγενομενον σαρκι δια
 τοσωσαι τον ααανθρωωωπον

Ἦχος Πάφ

Και νυ νυ νυ νυ και ααει και εις τας
 αιαιωωνας των αιωωνων αααμην

Αναστασεως ηημεεεερα και
 λαμπρυνθωωωμεεντη παανη γυυυ
 υρει και αλληλως περιιπτωωωω
 μεεεεθα ειπωμεεν αδεελφοι και

τοις μι σσ ς ς σι ιν η η η μας Δι συγ χω ρη
 σω ω μεν Πα α αν τα α τη Α να α α στα α α
 α σει και αι ου τω βο η η η η σω ω ω ω
 μεν Χρι στος α νε στη η εκ νε ε ε κρων θα να
 τω θα α να τον πα τη η η η σας και τοις
 εν τοις μνη η η η μα α α α σι ζω ην
 χα α ρι σα α με νο ο ο ος

Και εὐθὺς ψάλλεται εἰς τὸν ἦχον τῆς Κυριακῆς
 Η ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ
 Δοξολογία Μανουήλ Πρωτοφάλτου.

Ἦχος Βου

Δ ο ο ξα σοι τω δει ξαντι το φως δο ξα εν υ
 ψιστοις Θε ω και ε πι γης ει ρη η νη εν αν θρωποις εν
 δο κι ι α
 μου ου μεν σε ευ λο γου μεν σε προ σκυ
 νου μεν σε δο ξο λο γου μεν σε ευ χα ρι στου μεν σοι
 δι α την με γα α λην σου δο ο ξαν

Κυριε Βασιλευε που ρα νιε Θεε Πατερ
παντοκρατορ Κυριε Υιε μονογενης Ι
ησου Χριστε και Αγιον Πνευμα

Κυριε Θεος ο αμνος του Θεου ο Υι
ος του Πατρος ο αιρωντην αμαρτιαν του
κοσμου ελεησον ημας ο αιρωντας α
μαρτιαν του κοσμου

Προσδεξαιτην δεησιν ημων οκαθημε
νος εκ δεξιων του Πατρος και ελεησον ημα
ας

Οτι συ ει μονος Αγιος Συ ει ειμονος Κυ
ριος Ιησους Χριστος εις δοξαν Θεου Πατρος α
μη ην

Καθεκαστην ημεραν ελογησω Σε και αι
νεεσω το ονομα σου εις τον αιωνα και εις
τον αιωνα του αιωνος

Κ α τα ξι ι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα
τα αυ τη α να μαρ τη τους φυ λα χθη ναι η μα ας

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των πα τε ε
ρων η μων και αι νε το ον και δε δο ξα σμε ε νον το
ο νο μα σου εις τους αι ω νας α μη ην

Γ ε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου ε φ η
μας κα θα περ ηλ πι σα μεν ε πι σε ε

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ε δι δα ξο ον με τα
δι και ω μα τα α σου (τρεις)

Κ υ ρι ε κα τα φυ γη ε γεν νη η θης η μιν εν
γε νε α και γε νε α ε γω ει πα Κυ ρι ι ε
ε λε η σο ον με ι α σαι την ψυ χη ην μου ο τι
η μαρ το ον σοι

Κ υ ρι ε προς σε κα τε ε φυ γον δι δα ξο ον
με του ποι ειν το θε λη μα α σου ο τι συ ει ει
ο Θε ο ο σμου

Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω φω

τι σου ο ψο με θα φω ως

Π α ρα τεινον το ε λε ο ος σου τοις γι νω

σκου σι ι σε

Α γι ος ο Θε ος Α γι ος Ι σχυ ρος Α γι

ος α θα να τος ε λε η σον η μα ας (τρεις)

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα

τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ωνων α μη ην

Α γι ος α θα να τος ε λε η σον η μα ας

Ἀσματικόν.

Α α γι ο ος ο Θε ε ε ο ος Α α γι

ο ος Ι σχυ υ υ ρο ος Α α γι ι ος Α α θα α

α α να α α α τος ε ε λε η σο ον η η μα α

α α ασ

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Σ^{B8} η μερον σω τη ρι α τω κο σμω γε γονεν
α σωμεντω α να σταν τι εκ τα αφου και αρ χη γω της
ζω ης ημων κα θε λων γαρ τω θα να α τω τον θα
να τον το νι κος ε δω κεν η μι ιν και το με γα ε λε
ο ο ο ο ος

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Ἦχος Πά Πα φ

Χ ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων
να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ασ και τοι
οις ε εν τοις μνη μα σι ζω ην χα ρι σα α με νος

Ὁ διάκονος τὰ εἰρηνικὰ
Τὰ ἕξαπλᾶ.

Ἦχος Πα Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον
Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον
Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον

Τὰ Ἄγιορείτικα (καταγραφή Μελετίου Συκιώτου).

Ἦχος πλ' Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ υ υ ρι ε Ε λε ε ε ε ε η η η σον

Ἀθανασίου Καραμάνη.

Ἦχος πλ' Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Τὰ Ἀντίφωνα τοῦ Πάσχα.
Ἀντίφωνον Α'. ᾠχος β'. Ψαλμὸς ξε' (65).

ᾠχος Δι-θ.

Στίχ. Ἀλαλάξατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ. (ξε' 1)

Τ αῖς πρε σβει αῖς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Στίχ. Ψάλατε δὴ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ, δότε δόξαν ἐν αἰνέσει αὐτοῦ.
(ξε' 2)

Τ αῖς πρε σβει αῖς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Στίχ. Εἶπατε τῷ Θεῷ· Ὡς φοβερὰ τὰ ἔργα σου. Ἐν τῷ πλήθει τῆς
δυναμείῳ σου ψεύσονται σε οἱ ἐχθροί σου. (ξε' 3)

Τ αῖς πρε σβει αῖς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ

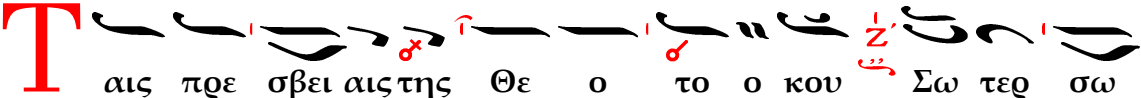
σω σον η μας

Στίχ. Πᾶσα ἡ γῆ προσκυνησάτωσάν σοι καὶ ψαλάτωσάν σοι,
ψαλάτωσαν δὴ τῷ ὀνόματί σου Ὑψιστε. (ξε' 4)

Τ αῖς πρε σβει αῖς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Δόξα. Καὶ νῦν.

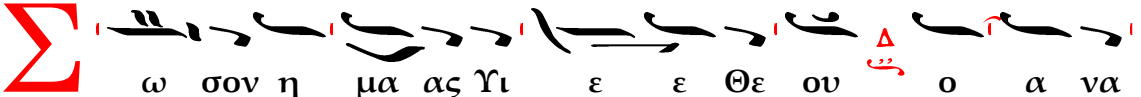

 Τ αἰς πρε σβει αἰστης Θε ο το ο κου Σω τερ σω
 σον η μα α ας

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς ξστ' (66).

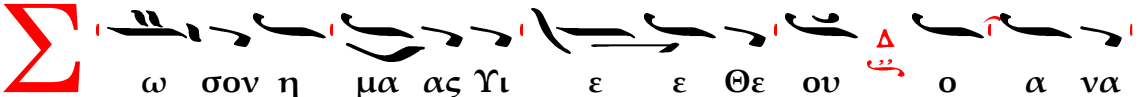
Στίχ. Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς, καὶ εὐλογήσαι ἡμᾶς, ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐλέησαι ἡμᾶς. (ξς' 2)

 Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να
 ςας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη λθ ς ι
 α

Στίχ. Τοῦ γινῶναι ἐν τῇ γῆ τὴν ὁδὸν σου, ἐν πᾶσιν ἔθνεσι τὸ σωτήριον σου. (ξς' 3)

 Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να
 ςας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη λθ ς ι
 α

Στίχ. Ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοί, ὁ Θεός, ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ πάντες. (ξς' 4)

 Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να
 ςας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη λθ ς ι
 α

Στίχ. Εὐλογήσαι ἡμᾶς ὁ Θεός, καὶ φοβηθήτωσαν αὐτὸν πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς. (ξς' 8)

 Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να

σας εκ νε κρων ψαλλον τας σοι αλλη λη λυ ι
α

Δόξα Πατρι και Υιω και Αγιω Πνευματι.

Και νυν και α ει και εις τες αι ω νας των αι ω
νων α μην

ΟΜο νο γε νης Υι ος και Λο γος τς Θε ου α
θα νατος υ πα αρχων και κα τα δε ξα με νος
δι α την η με τε ραν σω τη ρι αν σαρκω θη
ναι εκ της α γι ας Θε ο το ο κου και α ει
παρ θε νς Μα ρι ι ας α τρε πτω σεν αν θρω πη
σας σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε ος θα να τω
θα να τον πα τη η σας εις ων της α γι ας Τρι
α α α δος συν δο ξα ζο ο με νος τω Πα τρι
και τω Α γι ω Πνε ευ μα τι σω σον η μα α
ας

Ἀντίφωνον Γ'. Ἦχος πλ. α'. Ψαλμὸς ξζ' (67).

Ἦχος Πα φ

Στίχ.α'. Ἀναστήτω ὁ Θεός, καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ

αὐτοῦ, καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ οἱ μισοῦντες αὐτόν. ⲛⲓⲛ

Χ ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων ⲛⲓⲛ θα

να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι

οις ε εν τοις μνη μα ⲛⲓ ζω ην χα ρι σα α με νο ⲛⲓⲛ

Στίχ. β΄. Ὡς ἐκλείπει καπνός, ἐκλιπέτωσαν, ὡς τήκεται κηρός ἀπὸ προσώπου πυρός. ⲛⲓⲛ

Χ ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων ⲛⲓⲛ θα

να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι

οις ε εν τοις μνη μα ⲛⲓ ζω ην χα ρι σα α με νο ⲛⲓⲛ

Στίχ. γ΄. Οὕτως ἀπολοῦνται οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ, καὶ οἱ δίκαιοι εὐφρανθήτωσαν. ⲛⲓⲛ

Χ ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων ⲛⲓⲛ θα

να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι

οις ε εν τοις μνη μα ⲛⲓ ζω ην χα ρι σα α με νο ⲛⲓⲛ

Στίχ. δ΄. Αὕτη ἡ ἡμέρα ἦν ἐποίησεν ὁ Κύριος, ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ. ⲛⲓⲛ

Χ ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων ⲛⲓⲛ θα

να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι

οις ε εν τοις μνη μα ⲛⲓ ζω ην χα ρι σα α με νο

ο ο ο ο ο ο ο ος

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ
ΕΙΣΟΔΙΚΟΝ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ.

Ἦχος Δι-Θ

Εν Εκκλησιαις ευλογειτε τον Θεον
Κυριον εκπηγων Ισραηλ σωσον ημας
Υιε Θεου ο αναστασας εκ νεκρω
ωνων

ὁ β' χορός:

ψαλλοντασ σοι αλληλυσια

Οὐ ψάλλεται πάλιν τὸ «Χριστὸς ἀνέστη»
ἀλλ' εὐθὺς τὰ Ἀπολυτίκια.
Τὸ Ἀναστάσιμον.

Ἦχος Δι-Θ

Το φαιδρον της Αναστασεως κηρυγμα εκ του Αγ
γελου μαθουσαι αι του Κυριου μαθητραι και
την προγονικην αποφασιν αποκριψασαι
τοις Αποστολοισ καωμεναι ελεγον εσκυλευ
ται ο θανατος η γεθη Χριστος ο Θεος δω
ρου μενοσ τω κοσμωτο μεγαελεος

Τῆς ἑορτῆς τῆς Μεσοπεντηκοστῆς.

ᾠχος ᾠδ. Γα ρ

M ε σσ σηςτης ε ορ της δι ψω σανμθ την ψυ
χην ευ σε βει ασ πο τι σο ον να μα α τα ο τι
πα σι Σω τηρ ε βο η σασ ο δι ψων ερ χεσ θω προς
με και πι ι νε ε τω η πη γη της ζω ης Χρι στε
ο Θε ος δο ο ξα α σοι

Εἶτα τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου. Ἀπολυτίκιον.

ᾠχος Δι - θ

M νη η μη δι και ς μετ εγ κω μι ι ι
ων σοι δε αρ κε σει η μαρ τυ ρι α τθ Κυ ρι ς
Προ οδρο με α νε δει χθης γαρ ον τως και Προ φη
των σε βα σμι ω ω τε ρος ο τι και εν ρει
θροις βα πτι σαι κα τη ξι ω θης τον κη ρυτ το μενον
ο θεν της α λη θει ασ υ περ α θλησας χαι αι αι αι

ρων ^ε ευ ηγ γε λι σω και τοις εν α δη Θε ον φα νε
ρω θεν τα εν σαρ κι ^Δ τον αι ρον τα την α μαρ
τι αν τδ κο ο ο σμδ ^ε και πα ρε χον τα η μιν το
με γα ε ε ε λε ος ^Δ

Ἀπολυτίκιον. Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου.

Ἦχος Δι-θ

A πο ο στο λε Χρι στω τω Θε ω η γα πη
με ε ε νε ^ε ε πι τα χυνον ρυ σαι λα ον α να
πο λο ο γη τον ^ε δε χε ται σε προ σπι ι πτον τα ^ε ο
ε πι πε σο ντα τω στη θει κα τα δε ξα με νος ^ε ον
ι κε τευ ε Θε ο λο γε και ε πι μο νον νε φος ε
θων δι α σκε δα α ^ε α σαι ^ε αι τδ με νος η
μιν ει ρη νην και το με γα ε ε ε λε ος ^Δ

Ἀπολυτίκιον. Ἁγίου Ἀντίπα.

Τῆς ἐρήμου πολίτης. Ἦχος Πα ρ

M υ ρο βλυ την τον θει ον και μαρ τυ ρων τον συ να
θλον ^Δ τον πα νευ κλε η Ι ε ρα αρχην και Περ γα α μδ

τον προ εδρον ^{π 9} τι μη σω μεν Α ντι παν οι πι στοι ^Δ ως
 τα χι στον και με γαν ι α τρον ^Δ της δει νης ο
 δο ντων νο ο σδ ^Δ και προς αυ τον α πο ψυ χης βο η
 σω μεν ^{π 9} δο ο ξα τω σε δο ξα σαντι Χρι στω ^Δ δο ο
 ξα τω σε ε στε φα νω σαντι ^Δ δο ο ξα τω ε νερ γδ
 ντι δι α σδ πα σιν ι α α μα α τα ^{π 9}

Κοντάκιον τοῦ Πάσχα.

(Ψάλλεται καθ' ἐκάστην μέχρι τῆς ἀποδόσεως τοῦ Πάσχα πλὴν τῶν μεθεόρτων τοῦ Θωμᾶ καὶ τῆς Μεσοπεντηκοστῆς).

Ἦχος πλ' α' Γα ρ

Ε ι και εν τα φω κα τηλθες ^Δ α α θα να α τε ^Γ
 α λλα του Α δσ κα θει λες ^Δ τη ην δυ να α μιν ^Γ και
 α νε στης ως νι κη της Χρι στε ο Θε ος ^Δ γυ
 ναι ξι Μυρο φο ροις φθε γξα με ^Δ νο ος χαι ρε ε τε ^Γ
 και τοις σοις Α πο στο ο λοις ^Δ ει ρη νην δω ρου με
 νος ^Δ ο τοις πε σου σι πα ρε χων ^Δ α α να στα α
 σι ι ι ι ν ^Γ

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ἦχος Δι-θ

A α γι ι ο ο ος ο ο ο Θε ο ο ο ος

α α γι ι ο ο ος ι ι ι σχυ ρο ο ο ος α

α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η σο ο

ον η μα ας

Τό τρίτον.

A γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ος α γι ος ι σχυ ρο ο ο ο ος

α α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η

σο ο ον η μα ας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνε ευ μα

τι

K αι νυν και α ει και εις τους αι ω ναστωναι ω

νων α μην

A α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε

η σο ο ον η μα ας

υ να α α μιν Δ Α γι ος ο Θε ο ο ο
 ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος α γι ος
 ι σχυ ρο ο ο ο ος α α α α α α
 α α α α γι ι ι ος α θα α να α α το ο
 ο ος ε λε ε η η σον η η μα ας Δ

Δύναμις τοῦ βήματος.

Ἦχος Δι-θ.

Α α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο
 ο ος ο ο ο ο ο ο ο Θε ε ο ο ο ο ο
 ος Δ

Α α α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο
 ο ος ι ι ι ι ι ι ι σχυ υ ρο ο ο ο ο
 ος Δ

Α α α α α α γι ι ι α α γι
 ι ι ος Δ Α α α α θα α α α α α α
 α α α α α α α α α α α α να το

ι ι ι ι ι ι σχυ υ ρο ο ο ο ο ο Δι Δ

ο ος

Α α α α α α α γι ι ι ι ι α α α α

γι ι ι ο ο ο ο ος α θα α α α α α

α α α α να α α λια θα να το ο ο

ο ο ος Δι

Ε ε λε ε ε ε η η η ε λε η η σο

ο ο ο ο ο ο ον η η η μα α α α α

α α α ας θ

Ἀπόστολον καὶ Εὐαγγέλιον Κυριακῆς τῆς Σαμαρείτιδος.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Ὁ ἀναγνώστης· Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. Προκείμενον ἦχος δ΄.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ προκείμενον καὶ τὸν στίχον αὐτοῦ.
(Ψαλμὸς ργ΄).

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.
(ργ΄ 24)

Στίχ. α΄. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, Κύριε ὁ Θεὸς μου,
ἐμεγαλύνθης σφόδρα. (ργ΄ 1)

Ἦ οὐ φάλτης.

Ἦχος ρζ Βου ς

Ω ς ε με γα λυ υν θη τα ε ερ γα σθ Κυ

ρι ε παν τα εν σο φι ι α ε ποι η σας

Eu λο γει η ψυ χη μω τον Κυ υ ρι ον

Κυ ρι ε ο Θε ος μω ε με γα λυν θης σφο

δρα

Ω ς ε με γα λυ υν θη τα ε ερ γα σα Κυ

ρι ε παν τα εν σο φι ι α ε ποι η σας

Η τω η δο ξα Κυ ρι ου εις τω αι ω νας

ευ φραν θη σε ται Κυ ρι ος ε πι τοις ερ γοις αυτου

Ω ς ε με γα λυ υν θη τα ε ερ γα σα Κυ

ρι ε παν τα εν σο φι ι α ε ποι η σα α α α α

ας

Ὁ διάκονος· Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης·

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

(Πρξ. ια' 19-30)

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, διασπαρέντες οἱ ἀπόστολοι ἀπὸ τῆς θλίψεως τῆς γενομένης ἐπὶ Στεφάνῳ διῆλθον ἕως Φοινίκης καὶ Κύπρου καὶ Ἀντιοχείας, μηδενὶ λαλοῦντες τὸν λόγον εἰ μὴ μόνον Ἰουδαίοις. Ἦσαν δέ τινες ἐξ αὐτῶν ἄνδρες Κύπριοι καὶ Κυρηναῖοι, οἵτινες εἰσελθόντες εἰς Ἀντιόχειαν ἐλάλουν πρὸς τοὺς Ἑλληνιστάς, εὐαγγελιζόμενοι τὸν Κύριον Ἰησοῦν. Καὶ ἦν χεῖρ Κυρίου μετ' αὐτῶν, πολὺς τε ἀριθμὸς πιστεύσας ἐπέστρεφεν ἐπὶ τὸν Κύριον. Ἦκούσθη δὲ ὁ λόγος εἰς τὰ ὦτα τῆς ἐκκλησίας τῆς ἐν

Ἱεροσολύμοις περὶ αὐτῶν, καὶ ἐξαπέστειλαν Βαρνάβαν διελθεῖν ἕως Ἀντιοχείας· ὃς παραγενόμενος καὶ ἰδὼν τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ ἐχάρη, καὶ παρεκάλει πάντας τῇ προθέσει τῆς καρδίας προσμένειν τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἦν ἀνὴρ ἀγαθὸς καὶ πλήρης Πνεύματος Ἁγίου καὶ πίστεως· καὶ προσετέθη ὄχλος ἱκανὸς τῷ Κυρίῳ. Ἐξῆλθε δὲ εἰς Ταρσὸν ὁ Βαρνάβας ἀναζητῆσαι Σαῦλον, καὶ εὕρων αὐτὸν ἤγαγεν αὐτὸν εἰς Ἀντιόχειαν. Ἐγένετο δὲ αὐτοὺς ἐνιαυτὸν ὅλον συναχθῆναι ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ καὶ διδάξαι ὄχλον ἱκανόν, χρηματίσαι τε πρῶτον ἐν Ἀντιοχείᾳ τοὺς μαθητὰς Χριστιανούς. Ἐν ταύταις δὲ ταῖς ἡμέραις κατῆλθον ἀπὸ Ἱεροσολύμων προφῆται εἰς Ἀντιόχειαν· ἀναστὰς δὲ εἷς ἐξ αὐτῶν ὀνόματι Ἄγαθος ἐσήμανε διὰ τοῦ Πνεύματος λιμὸν μέγαν μέλλειν ἔσεσθαι ἐφ' ὅλην τὴν οἰκουμένην· ὅστις καὶ ἐγένετο ἐπὶ Κλαυδίου Καίσαρος. Τῶν δὲ μαθητῶν καθὼς ἠῦπορεῖτό τις, ὥρισαν ἕκαστος αὐτῶν εἰς διακονίαν πέμψαι τοῖς κατοικοῦσιν ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ ἀδελφοῖς· ὃ καὶ ἐποίησαν ἀποστείλαντες πρὸς τοὺς πρεσβυτέρους διὰ χειρὸς Βαρνάβα καὶ Σαύλου.

Ἀλληλούϊα (γ). Ἦχος δ'. (Ψαλμὸς μδ').

Ἦχος Δι

A λλη η λϑ ï ï α A λλη η λϑ ϑ
 ϑ ï ï ï ï α A α α α α λλη η η
 λϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ï ï ï ï α
Χ Π ε ρ ι ζ ω σ α ι τ η ν ρ ο μ φ α ι α ν σ ϑ ε π ι τ ο ν μ η
 ρ ο ν σ ϑ δ υ ν α τ ε τ η ω ρ α ι ο τ η τ ι σ ϑ κ α ι τ ω
 κ α α α α λ λ ε ι ε ι ε ι σ ϑ
A λλη η λϑ ï ï α A λλη η λϑ ϑ
 ϑ ï ï ï ï α A α α α α λλη η η

λϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ α

Χ Εν τει νον και κα τευ ο δε και βα σι λευ ε

ε νε κεν α λη θει ας και πρα ο τη τος και

δι και αι ο συυ υ υ νης

Α λλη η λϝ ι̇ ι̇ α Α λλη η λϝ ϝ

ϝ ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ α Α α α α α λλη η η

λϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ α α α α α

α α α α α α α α α α α

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην (δ' 5-42).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἔρχεται ὁ Ἰησοῦς εἰς πόλιν τῆς Σαμαρείας λεγομένην Συχάρ, πλησίον τοῦ χωρίου ὃ ἔδωκεν Ἰακώβ Ἰωσήφ τῷ υἱῷ αὐτοῦ. Ἦν δὲ ἐκεῖ πηγή τοῦ Ἰακώβ. Ὁ οὖν Ἰησοῦς κεκοπιακῶς ἐκ τῆς ὁδοιπορίας ἐκαθέζετο οὕτως ἐπὶ τῇ πηγῇ· ὥρα ἦν ὥσει ἕκτη. Ἐρχεται γυνή ἐκ τῆς Σαμαρείας ἀντλήσαι ὕδωρ. Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Δός μοι πιεῖν. Οἱ γὰρ μαθηταὶ αὐτοῦ ἀπεληλύθεισαν εἰς τὴν πόλιν, ἵνα τροφὰς ἀγοράσωσι. Λέγει οὖν αὐτῷ ἡ γυνὴ ἡ Σαμαρεῖτις· Πῶς σὺ Ἰουδαῖος ὢν παρ' ἐμοῦ πιεῖν αἰτεῖς, οὔσης γυναικὸς Σαμαρεΐτιδος; οὐ γὰρ συγχρῶνται Ἰουδαῖοι Σαμαρεΐταις. Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῇ· Εἰ ἤδεις τὴν δωρεὰν τοῦ Θεοῦ καὶ τίς ἐστὶν ὁ λέγων σοι, δός μοι πιεῖν, σὺ ἂν ἤτησας αὐτὸν, καὶ ἔδωκεν ἄν σοι ὕδωρ ζῶν. Λέγει αὐτῷ ἡ γυνή· Κύριε, οὔτε ἀντλημα ἔχεις, καὶ τὸ φρέαρ ἐστὶ βαθύ· πόθεν οὖν ἔχεις τὸ ὕδωρ τὸ ζῶν; Μὴ σὺ μείζων εἶ τοῦ πατρὸς ἡμῶν Ἰακώβ, ὃς ἔδωκεν ἡμῖν τὸ φρέαρ, καὶ αὐτὸς ἐξ αὐτοῦ ἔπιε καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ καὶ τὰ θρέμματα αὐτοῦ; Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῇ· Πᾶς ὁ πίνων ἐκ τοῦ ὕδατος τούτου διψήσει πάλιν· ὃς δ' ἂν πίη ἐκ τοῦ ὕδατος οὗ ἐγὼ δώσω αὐτῷ, οὐ μὴ διψήσει εἰς τὸν αἰῶνα, ἀλλὰ τὸ ὕδωρ ὃ δώσω αὐτῷ, γενήσεται ἐν αὐτῷ πηγή

ὕδατος ἀλλομένου εἰς ζωὴν αἰώνιον. Λέγει πρὸς αὐτὸν ἡ γυνή· Κύριε, δός μοι τοῦτο τὸ ὕδωρ, ἵνα μὴ διψῶ μηδὲ ἔρχομαι ἐνθάδε ἀντλεῖν. Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Ὑπαγε φώνησον τὸν ἄνδρα σου καὶ ἔλθθῃ ἐνθάδε. Ἀπεκρίθη ἡ γυνή καὶ εἶπεν· Οὐκ ἔχω ἄνδρα. λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Καλῶς εἶπας ὅτι ἄνδρα οὐκ ἔχω· πέντε γὰρ ἄνδρας ἔσχες, καὶ νῦν ὃν ἔχεις οὐκ ἔστι σου ἀνὴρ· τοῦτο ἀληθὲς εἶρηκας. Λέγει αὐτῷ ἡ γυνή· Κύριε, θεωρῶ ὅτι προφήτης εἶ σύ. Οἱ πατέρες ἡμῶν ἐν τῷ ὄρει τούτῳ προσεκύνησαν· καὶ ὑμεῖς λέγετε ὅτι ἐν Ἱεροσολύμοις ἐστὶν ὁ τόπος ὅπου δεῖ προσκυνεῖν. Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Γύναι, πίστευσόν μοι ὅτι ἔρχεται ὥρα ὅτε οὔτε ἐν τῷ ὄρει τούτῳ οὔτε ἐν Ἱεροσολύμοις προσκυνήσετε τῷ πατρὶ. Ὑμεῖς προσκυνεῖτε ὃ οὐκ οἴδατε, ἡμεῖς προσκυνοῦμεν ὃ οἴδαμεν· ὅτι ἡ σωτηρία ἐκ τῶν Ἰουδαίων ἐστίν. Ἀλλ' ἔρχεται ὥρα, καὶ νῦν ἐστίν, ὅτε οἱ ἀληθινοὶ προσκυνηταὶ προσκυνήσουσι τῷ πατρὶ ἐν πνεύματι καὶ ἀληθείᾳ· καὶ γὰρ ὁ πατὴρ τοιοῦτους ζητεῖ τοὺς προσκυνοῦντας αὐτόν. Πνεῦμα ὁ Θεός, καὶ τοὺς προσκυνοῦντας αὐτόν ἐν πνεύματι καὶ ἀληθείᾳ δεῖ προσκυνεῖν. Λέγει αὐτῷ ἡ γυνή· Οἶδα ὅτι Μεσσίας ἔρχεται ὁ λεγόμενος Χριστός· ὅταν ἔλθῃ ἐκεῖνος, ἀναγγελεῖ ἡμῖν πάντα. Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Ἐγὼ εἰμι, ὁ λαλῶν σοι. Καὶ ἐπὶ τούτῳ ἦλθον οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, καὶ ἐθαύμασαν ὅτι μετὰ γυναικὸς ἐλάλει· οὐδεὶς μὲντοι εἶπε, τί ζητεῖς ἢ τί λαλεῖς μετ' αὐτῆς; Ἀφῆκεν οὖν τὴν ὑδρίαν αὐτῆς ἡ γυνή καὶ ἀπῆλθεν εἰς τὴν πόλιν, καὶ λέγει τοῖς ἀνθρώποις· Δεῦτε ἴδετε ἄνθρωπον ὃς εἶπέ μοι πάντα ὅσα ἐποίησα· μήτι οὗτός ἐστιν ὁ Χριστός; Ἐξῆλθον οὖν ἐκ τῆς πόλεως καὶ ἤρχοντο πρὸς αὐτόν. Ἐν δὲ τῷ μεταξύ ἠρώτων αὐτόν οἱ μαθηταὶ λέγοντες· Ραββί, φάγε. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Ἐγὼ βρῶσιν ἔχω φαγεῖν, ἣν ὑμεῖς οὐκ οἴδατε. Ἔλεγον οὖν οἱ μαθηταὶ πρὸς ἀλλήλους· Μή τις ἠνεγκεν αὐτῷ φαγεῖν; Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἐμὸν βρῶμά ἐστιν ἵνα ποιῶ τὸ θέλημα τοῦ πέμψαντός με καὶ τελειώσω αὐτοῦ τὸ ἔργον. Οὐχ ὑμεῖς λέγετε ὅτι ἔτι τετράμηνός ἐστι καὶ ὁ θερισμὸς ἔρχεται; Ἴδου λέγω ὑμῖν, ἐπάρατε τοὺς ὀφθαλμοὺς ὑμῶν καὶ θεάσασθε τὰς χώρας, ὅτι λευκαὶ εἰσι πρὸς θερισμὸν ἤδη. Καὶ ὁ θερίζων μισθὸν λαμβάνει καὶ συνάγει καρπὸν εἰς ζωὴν αἰώνιον, ἵνα καὶ ὁ σπείρων ὁμοῦ χαίρῃ καὶ ὁ θερίζων. Ἐν γὰρ τούτῳ ὁ λόγος ἐστὶν ὁ ἀληθινός, ὅτι ἄλλος ἐστὶν ὁ σπείρων καὶ ἄλλος ὁ θερίζων. Ἐγὼ ἀπέστειλα ὑμᾶς θερίζειν ὃ οὐχ ὑμεῖς κεκοπιάκατε· ἄλλοι κεκοπιάκασι, καὶ ὑμεῖς εἰς τὸν κόπον αὐτῶν εἰσεληλύθατε. Ἐκ δὲ τῆς πόλεως ἐκείνης πολλοὶ ἐπίστευσαν εἰς αὐτόν τῶν Σαμαρειτῶν διὰ τὸν λόγον τῆς γυναικὸς, μαρτυρούσης ὅτι εἶπέ μοι πάντα ὅσα ἐποίησα. Ὡς οὖν ἦλθον πρὸς αὐτόν οἱ Σαμαρεῖται, ἠρώτων αὐτόν μείναι παρ'

αὐτοῖς· καὶ ἔμεινεν ἐκεῖ δύο ἡμέρας. Καὶ πολλῶ πλείους ἐπίστευσαν διὰ τὸν λόγον αὐτοῦ, τῇ τε γυναικὶ ἔλεγον ὅτι οὐκέτι διὰ τὴν σὴν λαλιὰν πιστεύομεν· αὐτοὶ γὰρ ἀκηκόαμεν, καὶ οἶδαμεν ὅτι οὗτός ἐστιν ἀληθῶς ὁ σωτὴρ τοῦ κόσμου, ὁ Χριστός.

Ἦχος ἰζ' Δι' ς

ο ξα α σοι Κυ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι
 ι ε ε ε ε ε δο ο ο ο ο ο ο ξα α
 σοι οι οι οι

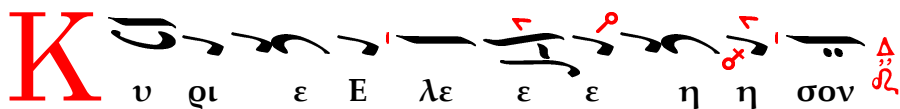
Καὶ καθεξῆς ἡ Θεία Λειτουργία
τοῦ Ἱεροῦ Χρυσοστόμου.

Χερουβικόν. Θεοδώρου Φωκαέως.

Ἦχος ἰζ' Δι' ς

Ο ι τα α α α α α α α α α Χε ε ε
 ε ε ε ε χε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ιε ε ε ε ε ε ε ε ε Χε ε ρου
 βι ι ι ι ι ι ι μ μ υ υ υ υ υ υ
 υ υ υ υ υ υ υ υ υ χυ υ υ χυ υ υ υ υ
 υ υ υ υ υ υ υ υ στι ι κω ω ως ει κο
 νι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ζο ο ο
 ο ο ο ο ο ει κο νι ι ζο ον τε ες και αι

αι αι τη η η η η η η η η η η η η η
 η η η η η η η η η η η η η η ζω ο
 ο ο ο ο ο ποι οι οι ζω ο ο ποι ω ω ω ω ω
 ω Τρι α α α α α α α α α α α
 α α α α α α α α α α α α α α
 α α α τρι α α α α α δι ι τον τρι σα α
 α α α α γι ο ο ο ν υ υ υ υ υ υ υ υ
 υ υ υ υ υ μνο ο ο υ υ μνο ο ο ν προ σα
 α δο ο ν τε ε ε ε ε ε ε ε ε ες πα α α
 α α α α α α α α α α α α α σαν την
 βι ο ο ο ο ο τι ι ι βι ο ο τι κη η η η
 η η ην α πο ο ο θω ω ω ω ω ω ω
 με ε ε ε ε ε ε ε ε ε θα με ε ε ε ε ε ε ρι
 μνα α α α α α αν
Ως τον Βα σι λε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε χε ε ε ε ιε ε ε ε ε ε ε ε

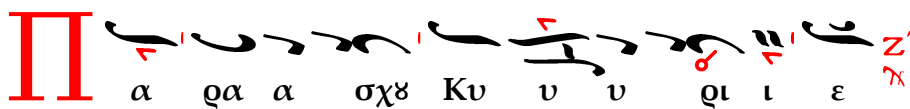
Κ υ ρ ι ε Ε λ ε ε η η σ ο ν

Π α ρ α σ χ υ Κ υ υ ρ ι ι ε

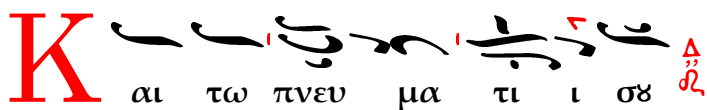
Π α ρ α α σ χ υ Κ υ υ ρ ι ι ε

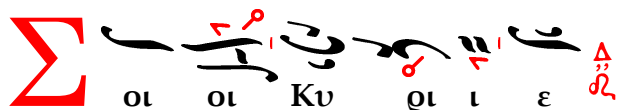
Π α ρ α α σ χ υ Κ υ υ υ ρ ι ι ε

Π α ρ α σ χ υ Κ υ υ ρ ι ι ε

Π α ρ α α σ χ υ Κ υ υ υ ρ ι ι ε

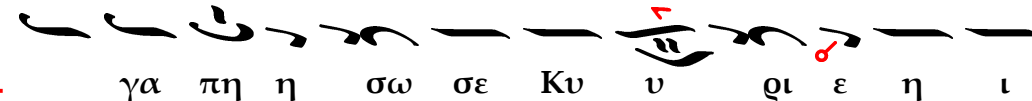
Π α ρ α α σ χ υ Κ υ υ υ ρ ι ι ε

Κ αι τ ω π ν ε υ μα τι ι σ υ

Σ ο ι ο ι Κ υ ρ ι ι ε

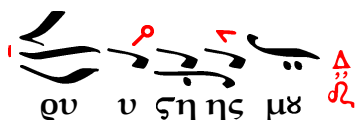
και ἄλλως:

Σ ο ι Κ υ ρ ι ι ι ε ε ε

Α γ α π η η σ ω σε Κ υ υ ρ ι ε η ι

σ χ υ υ υ ς μ υ Κ υ ρ ι ο ο ς ς ε ρ ε ω ω

μ α α α μ υ και κα τα φυ γ η η μ υ και

ρ υ υ ς η η ς μ υ

Π α τε ε ρα Υι ον και Α γι ον
 Πνε ε ε ευ μα Τρι α δα ο ο μο
 ς ς ς σι ι ο ον και α χω ω ρι ι ζον

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀορατῶν. Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Ε λε ον ει ρη η νης θυ σι αν αι
 νε ε ε σε ε ως
Κ αι με τα τς πνε ευ μα το ο ο ος ος
Ε χο μεν προ ος τον Κυ υ υ ρι ι ον

A ξι ον και δι ι και αι ον και άλλως

A α ξι ι ο ον και δι ι και αι ον

A γι ος Α γι ος Α γι ος Κυ υ ρι ος

Σαβ βα ωθ πλη η ρησ ο ς ρα νος και η γη της

δο ο ξη ης σ ω σαν να εν τοις υ ψι ι ι

σοις ευ λο γη με νος ο ερ χο ο ο με ε

νο ος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι ι ς ω σαν

να α α α εν τοις υ ψι ι ι ι σοις

A α α α μη η η η η ην

A α α α α α α μη η η ην

Σ ε υ μν ς ς ς ς μεν σε Ευ λο

γ ς ς ς ς μεν σοι ευ χα ρι ς ς ς μεν

Κυ υ υ ρι ι ε ε και δε ο με θα

α σ ς ο Θε ο ος η η μων

Ἐτονίσθησαν ιζ' Ἰουλίου ,βια', ἀντεγράφησαν κζ' Ὀκτ. ,βιβ'.

I.A.

Μεγαλυνάριον τοῦ Πάσχα, παρ' ἐμοῦ Ἰωάννου

ᾠχος 4 Πα φ

Ο^{Πα}
α α γγε λο ος ε βο ο ο ο ο α α
τη Κε ε χα α ρι τω ω ω με ε ε ε ε νη
Α γνη η Παρ θε ε νε χαι αι αι αι αι ρε ε
και αι πα α λιν ε ρω χαι αι αι αι ρε ο
σος Υι^Μ υι ο ος α νε ε ε ε ε ε ε
στη^{Πα} τρι ι ι ι η η με ρος ε ε εκ τα α
α φου

* και τες νε ε κρη ρς ε γει ει ει ει ει
ει ρα^{Πα} ας λα α α α οι οι α γα αλ λι ι
ι α α α α α σθε

* Εἰ δὲ βούλει, πρόσθες καὶ τοῦτο, ἐν παλαιότεροις Εἰρμολογίαις καὶ ἐτέροις βιβλίαις εὐρισκόμενον.

Ἐτονίσθη τῇ ἰ Μαΐου τοῦ , α 94 η' ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς, ἐν τῇ ὁδῷ Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν. Ι.Α.

Τῇ Κυριακῇ τοῦ Σαμαρείτιδος, παρ' ἐμοῦ Ἰωάννου

ᾠχος 4 Πα φ

Ε^{Κε} υ φραι νς^{Δι} ς ς α α γα α λλ^{Πα} η

θει ει α πυ υ λη η η τϛ ϛ φω ω ω
 το ο ος ο γα αρ δυ υ υ υ υ να ας ε εν
 τα α φω Ι η σϛ ϛς α α α νε ε τει ει
 ει λε λα α α αμ ψας η λι ι ι ι ϛ φαι
 δρο ο τε ε ρο ο ο ο ο ον και τϛ ϛς πι
 ι σϛ ϛ ϛς πα α α α αν τα α α ας κα α
 ταν γα α α α α α α σας θε ο ο
 χα α α ρι ι ι ι τω τε ε Δε ε ε ε
 σποιοι οι οι να α α

(κε' Μαΐου , α ϥ ζ' - ις' Μαΐου , α ϥ η')

I.A.

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος Δι ϛ

Σ ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω
 ω ω ω ω ω μα α α α α α α α α α α
 α α α α α α α α α α α α α α
 α α α α α Χρι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

Νη
 χι
 χι
 Μ
 Δι
 Πα
 Δι
 σωμα α Χρι στϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ϑ με τα λα α α
 Βϑ
 Δι
 α α α α α α ρα α α α α α α χα α α α
 α α χα α α α α α α α α α ρα α α α
 Βϑ
 Δι
 α α α α α α α α α α α ρα α α α
 Νη
 α α α α με τα α λα α α α α α α α
 α α α α α α α α α α α α α α
 α α α α α βε ε ε ε ε ε ιε ε με τα
 Δι Νη Δι
 λα α βε τε ε ιε ε ε ε ε ε ε ε πη η
 η η η η η η ηη η η η η η η η η η η
 η η η η χη η η η η η η η η η η η η
 πη γη η ης α α α α α α α α α α α α
 ρα α α α α α α ρα α α α α α α
 α α α α θα να α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α α
 α α α α α α α α α α α α α α
 α α α α α α α θ α ν α α τ α γ ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε υ σα α α α γ ε ε ε υ σα σθε
 Πα Δι ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε Δ

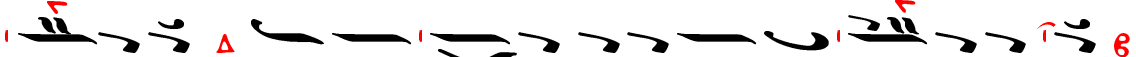

Μετὰ τὴν μετάδοσιν, ἀντὶ τοῦ· Εἶδομεν...

Ἦχος Πά Πα ρ

Χ ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα
 να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι
 οισ εν τοις μνη μασι ζω ην χα ρι σα α με νο
 ο ο ο ο ο ο ο ος

Ἦχος Δι θ

Π λη ρω θη η τω το στο μα η μων αι νε σε
 ως σθ Κυ ρι ε ο πως α νυ μνη σω μεν την δο ο
 ξαν σθ ο τι η ξι ω σας η μας των α
 γι ων σθ με τασ χειν μυ στη ρι ι ι ι ων τη ρη σον

 η μας εν τω σω α γι α σμω ω ο λην την η

 με ε ραν ^Δ με λε των τας την δι και ο συ υ νην σ ^ε

 Α λλη λυ ι α Α λλη λυ ι α Α λλη

 λυ ι α α α ^Δ

Ἦχος Δι-ϑ

Ε ι η το ο νο μα Κυ ρι ο ευ λο γη με

 νον ^Δ α πο τϑ νυν και ε ως τϑ αι ω ω νος ^ε (δις)

Τ ο ο νο μα Κυ ρι ο ει η ευ λο γη

 με ε ε ε ε νο ο ο ο ν ^ε α πο τϑ νυν και ε ως

 τϑ αι ω ω νο ο ος ^Δ